

ruh ve madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneđi Neřir
Organıdır

Cilt : 14, Sayı : 166, Kasım 1973

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

Hazır'ıyanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korates

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Sıraselviler, Billürcü

Çıkmazı Sumbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokađı)

Haberleşme, Abone ve

İhavale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihaneisi

Abone ücreti : Yıllık 36 lira

Kapak : Tekâmül Yarış Değil,

Ahenkli Eylemdir.

Sevgili Okuyucular,

Uzaylı İnsanların gerçekliği ve bu gerçeklikle ilgili olay ve bilgilerci Ruh ve Madde'de yayınladığımız zaman çeşitli yönlerden tenkitler ve hatta yerğiler gelmişti bize. Bunları anlayış ve sabırla karşılamak ve hakikatini bildiğimiz bu konuyu okularımıza yansıtmak için eyleme devam ettik. Sonuç hepimizin müşahade ettiği gibi, olumlu yolda ve sayısı giderek çoğalan inanan insanların bu konuya ciddi olarak eğilmeleridir.

Tutarlı eserlerin miktarı henüz az, ama çoğalacaktır. Yayınevleri ve gazeteler konuyu işlemek için çaba harcıyorlar.

İnsanlığımızın maddi ve manevi kıymetleri, bilgileri, inanç ve düşünceleri «Uzay Realitesi» ışığında yeniden gözden geçirilip, yeniden tanzim ve tasahih edilmek zarurettindedir. Atomdan, Evrene kadar canlı - cansız bütün varlık sistemlerinin yeni bir bilgi potasında meczedilmesi, illüzyondan, kaba ve basit maddecilikten çıkmanın yollarının aranması çağrı çoktan geldi, diyoruz.

Siyasi, askeri, iktisadi, dini, kültürel ve içtimai korku, endişe ve egoizmin eşiğini aşmak, daha şuurulu ve hür bir insanlık için «Uzay ve Ruh» gerçeklerini öğrenmek ve uygulamak geleceğimizi belirleyecektir.

Yakında yeni bir eseri sunacağız sizlere: «Sovyet Rusya'da Olağanüstü Ruhsal Araştırmalar». Çığımızın psişik alandaki bütün peşin hükümlerini yıkan bu eseri çevirdik ve basıyoruz. Herşey tekâmülün hizmetindedir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Öte Alemdeki RUHLARIN DURUMLARI

Ölüm sırasında ya da ölümden sonra ruhun başından bir takım olaylar geçer. Bu olayların her insan tarafından bilinmesinde, ve özellikle spiritik uygulama ile yakından ilgilenen deneyiciler için faydalar vardır.

Çeşitli görüntüler arasından seçtiğim temel noktaları sıralarken, inanıyorum ki, bütün okurlarımız bunları hatırlayacaklar ve üzerlerinde önemle duracaklardır. Kaçınılması hiç bir varlık için mümkün olmayan akibetin şimdiden anlamına ulaşmak, geleceği bir parça olsun emniyete alır.

1) Bedeni terk eden bir ruh, öte-âlemdede kendini insan görüntüsünde görmekte devam eder. Binlerce müşahade bunu açıkca ortaya koymaktadır. Bunun asıl sebebi beden realitesiyle ilgili tahayyül faaliyetinin otomatik olarak devam etmesidir. Varlık bedenli iken kendini nasıl biliyor ve nasıl olmayı istiyorsa, ölüm ötesi devrede, ilk zamanlarda öyle olur. Bu bir tahayyül mekanizmasıdır. Klasik spiritizm bunu bilmemektedir. Neo-Spiritizm'de tahayyül mekanizması başlıca bir vetiredir.

2) Öte-âleme geçen varlıklar, uzun veya kısa bir süre bedenlerini terk ettiklerini, yani ölçüklerini bilmemektedirler. Yaptığımız tecrübelerde bu durumda olan pek çok varlıkla karşılaştık. Onları uyandırmak, daldıkları illüzyon dünyasından sıyrınmak için, bazan, hayli zorluklar çektiğimiz olmuştur. Beşerî realiteye öyle gömülmüşlerdir ki, tahayyülleri öyle otomatik bir tekrar içindedir ki, hiç bir değişikliğin farkına varmadan hayatlarını (dünyasal olanı) spatyomda da sürdürürler.

3) Çoğu müşahadelerde, ölmekte olan kimsenin bütün hayat safhalarını bir film seyrederek gibi gördüğü tesbit edilmiştir. Kişi hayatının bütün ayrıntularını, noksan-sız ve pek hızlı bir şekilde seyredencesine tekrar yaşar. Buna panoramik görüntü, diyoruz. İnsan kendi kendinin hayatını seyrediyor, gibidir.

4) Öte-âleme geçen bir varlık, genellikle, içindeki realiteye uygun olarak ve kolaylıkla intibak edebilmesi için, daha evvel vefat etmiş olan yakınları tarafından karşılanır. Böylece ölüm ötesi realitenin daha elverişli şartlar içinde teşekkül etmesi sağlanmış olur.

5) Öte-âleme intikal eden bir varlık, az ya da çok süren bir «dinlenme devresi» geçirir. Bu durum çok enteresandır. Buna intibak devresi de denebilir. Bedensiz ruhun iki realite arasındaki farklı etkilerin şuuruna varabilmesi için geçirdiği bir tecemmül (meditasyon) devresidir. Onarıcı dinlendirici uyku hali olarak da düşünmek mümkündür. Bu tip varlıklarla karşılaştık. Daha kendi durumlarıyla ilgili bir muhasebeye geçecek durumda değillerdi. Teşevvüş başlamamıştı.

6) Genellikle dünya tekâmülünde iyi sonuçlar alamamış, kendini geliştirememiş olanların muhit intibası (spatyomda) sıkıntılı, cemli ve karanlık olmakta; manevi gelişimlerini ıkmal etmeye çalışmış olanların muhit intibası neşeli, aydınlık ve parlak bir atmosfer olmaktadır.

7) Bedensizler, spatyomun gerçek, objektif ve ruhanileşmiş bir dünya ortamına benzer bir ortam olduğunu söylerler.

genellikle. Öte-âlemi idrak, onun cevheri yapısıyla, maddesel niteliğiyle alâka zımmakla mümkün olmaktadır. Dünya madde- siyle spatyom maddesi arasında büyük bir titreşim farkı vardır. Bu farkın bedensiz bir varlık tarafından tefrik edilmesi hayli kemâl istemektedir. Bu nedenle ilk karşı- laşan için spatyom hakkında bir fikir edin- mek, ancak dünyasal bilgiler dahilinde olur. Zaten intikal edilen safha, dünya ile astral arasındaki medyatör âlemdir. İdeal an- lamıyla spatyomun yüksek titreşimli safha- larına geçmek birden bire vukû bulmaz. İnsanlar atmosfer dışına birden çıkama- dıkları gibi, derinliklere de birden dala- mazlar.

8) Spatyoma geçenlerin çoğu orada dünyadakine benzer şeyler görürler. Ken- dinden evvel gelmişlerin kurdukları astral eşyadır bunlar. Dünya'ya paralel bir âlem gibidir, astral âlem. Bu inşaat nasıl ve neyle olmaktadır. Astral inşaat tahayyül yoluyla, düşünce kuvvetiyle olur. Düşünce dünyada nasıl yaratıcı bir kuvvetse, spat- yomda da öyledir. Tahayyül melekesinin faaliyete geçmesi ruhların kendi etrafla- rında hatıralarından ibaret bir ortam ya- ratmalarına yeterlidir. Böylece, dünya ha- tıralarının, imajlarının etkisiyle hareket eden yaratıcı düşünce, ruhun isteklerine uygun olarak astral maketler, manzaralar, inşaatlar ve varlıklar meydana getirebilir.

9) Öte-âlemin di'li düşünce intikali tarzındadır. Biz buna dünyada telepati de- ririz. Telepatide çene oynamaz. Fiziksel hiç bir faaliyet yoktur. Düşünce alanında bir hareket vardır. Bu nedenle spatyoma in- tikal edenlerin en çok şaşırdukları durum, konuşmak ve işitmek istemeleridir. Oysa, düşünmeleri yeterlidir.

10) Spatyomda hareket istekle mey- dana gelir. İrade neyi isteyebiliyorsa o olur. Spatyom'da yatay ve dikey olarak hareket edebilmek için bu hareketi istemek yeter- lidir. İstek kolaylıkla yerine gelir. İleri safhalarda spatyom mekânları arasında fevkalâde bir hızla gidip gelmek kabil olur.

11) Görme işi göz vasıtasıyla olmadığı için, duruğördü diyeceğimiz bir görme ile varlık muhittini müşahade eder. Öyleki eş-

yayı her butu ile birlikte görür. Ön, arka gibi bir ayırım söz konusu değildir. Cisim- ler onun için adet seffaflaşmıştır.

12) Spatyoma intikal eden varlıklar tekâmül seviyeleriyle oranlı olarak alâka kanunu iktizası, ruhsal tabakalara doğru doğru kaderi ve otomatik olarak cezbedi- lirler. Tekâmül seviyesinin uyuşum yaptı- ğı titreşim muhittleri, bedensiz varlığı ken- dilüğinden bir çekim ile lâyük olduğu ka- demeye çeker. Her varlık lâyük olduğu mu- hitte bulunur.

13) Bir çok ruhlar, bedenlerinden ölüm sebebiyle ayrılmadan evvel, cesetlerini ölüm döşüğünde görürler. Bu olay «esirî beden» içindeki ruhun kaba fizik bedeni müşahadesidir. Aynı durumu görücü med- yomlar da müşahade etmiştir.

14) Nasıl yeryüzünde birbirinin özdeği iki kişi yoksa, spatyomdaki ruhlar n da durumu öyledir. İkizlerin ruhları da ikiz olur demek hatadır. Varlıklar arasında sonsuz oranda tekâmül farkı vardır. İkiz olarak yaşamış varlıkların öte âlemde bu- luşmaları imkânı yüksektir. Derin sınıp- tizasyon dünyadaki gibi, orada da devam eder.

15) Bedensizler beğeri ihtiraslarla yüklü durumda iseler, yaşamış oldukları ortama bağlı kalırlar. Bu devre az-çok uzun sürebilir. İntibak uykusuyla daha fazla oyalanmak isteyenler, hâlâ canlı olduk- ları sanması içinde direnir dururlar. Oysa bunlar garip bir rüya, ya da sıkıcı bir kâ- bus içinde kıvrınmaktadırlar. Obsede edi- ciler, tekinsiz varlıklar bunlardan meydana gelir.

16) Müttekâmil olmayanlar, müttekâ- mil olanları astral gözle göremezler. Bu durum esirî maddenin titreşim karakterin- den meydana gelir.

17) Bedensizler, spatyomda, tek başı- na, müphemlik ve her nevi kararsızlık içinde bocalar dururlarken, yapması gere- ken hususları kendisine tavsiye eden bir ses istirler. Bu ses, telepatik olarak gelen bir yönetici sesidir.

Kısaca, ruhlar, spatyomda düşünür, iş- ter, hareket eder, hatırlar ve tesir edebi- lirler.

Madde ve Enerji Alemimizde Sevginin Yeri (*)

Prof. Dr. Muammer BİLGE

Alemimiz aslında sevgiden yapılmıştır. Sevgi, maddenin de enerjinin de içindedir. Yine var olan birşeydir. Kolay anlayabilmek için onu da madde gibi düşünelim... Madde atomlardan yapılmıştır. Atomların içi de daha küçük elemanlarla doludur. Bunlar parçalandığı zaman enerji serbest kalmaktadır. Bunun gibi sevgi de bir derin enerji türüdür. Sevgiden ve enerjiden sevgi doğabilir.

Enerji maddenin özüdür, içidir bir bakıma. O, madde halinde kalıplanmış ve bize gelmiştir. İşte sevgiyi de bulabilmek için maddenin içindeki enerjiye, enerjinin de içindeki enerjiye girmemiz gerekecektir. Sevgi, daha derin bir enerji şeklidir... Öyle derin bir enerji şeklidir ki, gelip elimize çarpmaz. Kulağımıza ses olarak, gözümüze ışık olarak çarpmıyor. Ondan da daha seyyal bir enerji şekli olmalıdır.

SEVGİ GÖSTERGELERİ

Bu alemimiz sevgi ile doludur. Onu ancak bizim içi, ruhi antenlerimiz alabilmektedir. Bir de maddi tezahürlere bakarak ona hükmetmekteyiz. Birisinin bize candan selâm vermesi, bizi sevdiği anlamına gelmektedir. Bütün «anlam»ları biz bu şekilde maddi sembollerle birbirimizden alıp vermekteyiz. Ben kafamın içindeki «anlam»ı size nasıl naklediyorum? Onu bir sesle yükliyorum. size ses gönderiyorum. Ses sizin kulağınızdan giriyor. Sizin sisteminizle beyninizde etkisini yolluyor. Beyniniz o etkiyi alınca, sözü iştiyorsunuz.

Daha sonra onun özüne vararak ne anlama geldiğini kavriyorsunuz. Bu şekilde benim kafamdaki anlam size geçmiş oluyor. Ama ben bu anlam kelimesiz, sözsüz olarak da size iletebilirim. Düşünce nakli yoluyla. Her zaman anlamları böyle sessiz, sözsüz ve harfsiz olarak alıp veremiyoruz ama bazı hallerde bunun mümkün olduğunu biliyoruz. Ruhlar aleminde bu doğrudan doğruya yapılabilmektedir.

SEVGİ İLETİCİLERİ

Dünyamızda sevgilerin iletilmesinde çoğu kez maddenin, enerjinin aracılığı gerekmektedir. Nasıl ki, kafamızdaki bir anlamın karşımızdakine iletilmesi için sözler, kelime'ler aracılık ediyorsa, sevginin alınıp verilmesine de maddeler, sözler, kelimeler, kalıplar aracılık etmektedir. Bu kalıpları kullanmaya mecburuz. Çünkü bu dünya kalıp dünyasıdır. Ama bize düşen şudur ki, nerede öz nerede kalıp, bunu anlıya'im ve kalıpları öz'süz bırakmayalım. Sevgi gösterisinde bulunup, içinde sevgiyi oksik etmeyelim. Maddeler aracılığı ile de olsa insan, gerçek sevgi alışverişi yapar.

Mektuplarımızı birbirimize bir zarfılla yollarız. Fakat yollamak istediğimiz sesli şey, zarf değildir. Mühim olan o zarfın gittiği yerde açılması ve içeri okunmasıdır. Zarfı açmayan, içeri okumayan, mektubun bizden geldiğini anladığı anda, «de-

(*) 30.5 972'de Metapsişik Araştırmalar Derneğinde verilen konferans.

mek ki o sağ, bana da mektup yazmış, selâm gönderiyor» diyebilir ve bu kadarla kalabilir. Fakat bu takdirde ancak açılıp okunduğu zaman anlaşılacak önemli şeyleri tam alamamış, öğrenememiş olur.

O halde sevgi alış verişinin mahiyetini de buna göre ele almalıyız. Ben sevgiyi çok içte birşey olarak düşünüyorum. Atomlardan daha ince, enerjiden daha öte bir iç yapı gibi. Evrenimizin iç yapısı, o sevgi yapısı, kalıplaştığı zaman dünyada çeşitli görünümler almakta, bizim maddî hayatımıza yön vermektedir.

Bu alış verişler içinde ruhumuzun esas gıdası sevgidir. Bedenimizi çeşitli enerjilerle besliyoruz. Ruhumuzu ise sevgi ile besleriz. Ona sevgiyi sık sık tattırmak gerek. Sevgi bulmanın bir yolu sevgi dağıtmaktır. Verildikçe alınmaktadır. Sanki başka insanlarla bizim aramızda bir çember var. Bu bakımdan akıllı olan, çok sevgiye muhtaç olan, çok sevgi vermeliyiz. Verdikçe de alacaktır.

SAHTE SEVGİ, İÇİ BOŞ SEVGİ KALIBI

İç boş sevgi kalıplarını sunmamalıyız. Birisine selâm veriyorsak, gerçekten bütün varlığımızla onu selâmlamalıyız. Biri bizi severek hareket ediyorsa, dostça hareket ediyorsa, fakat o dostlukta samimi değilse, o zarar eder. Biz de bir bakıma, kanmamalıyız. Ama kanmamakla beraber, onun ayıbını yüzüne vurmaya da çalışmamalıyız. O nihayet, belirli bir kalıbı almış, o kadar verebilmektedir. Daha derinini bilse, zaten verir. Kendinde olsa, zaten verecektir. Gerçekten parası olmayan bir insanın size sahte para sunmasına kızarmısınız? Onun verdiği paranın sahte olduğunu tanısanız bile... Onu zaten başka parası yoktur Zavallı onu almış, onu vermektedir. Belki o da sahte almış, size de sahte vermektedir. Kanmamalısınız..

SEVGİDE OLGUNLUK

Dışarıdan gelen sevgi kalıplarının içini boş olduğunu hissedebiliriz. Fakat bunu karşımızdakine açıklayıp onu suçlamak

hakkımız değildir. Onu samimi kabul etmek daha büyük olgunluktur. Biz sunduğu boş kalıpları, biz kendi sevgimizle dolduralım ve ona verelim. Boş kalıp alıp, dolu kalıp verelim. Dolu kalıbı alan, gerçek sevgiyi alan, o sevgiyi tadacaktır. Ve o zamana kadar kullandığımız farkına belki ancak bu şekilde varacaktır. Sevgi alış verişinde de esas olan kendi kendimizi islahattır. Karşımızdakini islah değildir. Karşımızdakinin suçunu yüzüne vurup düzeltmeye kalkmak bir anlamda sevgisizliktir. Yıkıcılıktır. Tahammül edebilişimiz sürece bundan kaçınmalıyız; tahammülümüzü artırmalıyız.

SEVGİDE SAPLANTI

Sevgi alış verişi üzerinde birkaç söz daha söyleyerek konuya son vermek istiyorum. Yukarıda bahsettiğimiz sevgi kalıplarında, bazan saplantılar görülebilmektedir. Bazı insan birşeyi sever. Ama onun kalbini sever. Asıl özünü farkında değildir. Ve kalıptan ayrılamaz. Meselâ, çocuğunu çok seven bir anne düşünelim. Mâkul ve mantıklı bir şey. Her anne tabii çocuğunu sever. Fakat bazı anneler çocuklarını öylesine severler ki, ondan başka birşeyi gözü görmez, ve bütün hayatı boyunca herşeyini ona feda eder. Onu şımartır, onu «başının üzerine çıkarır». Çocuğun huyunu suyunu bozar. Farkında olmaz, yine de sevgisini ona döker. Bu bir saplantıdır.

Bir insan, bağlı bulunduğu spor kulübünü sever. Öylesine sever ki, haklı veya haksız ona hiçbir söz söylemez. Olun uğrunda her türlü kavgaya girer. Bu da bir saplantıdır. Bunlara sevgi saplantısı diyebiliriz.

Sevgi kalıpları alınıp verilmektedir. Özü birdir. Bütün kâinatı kaplamış olan bir cevherdir. Onu almamız ve onu yüceltmeliyiz. Onu esas kaynağına bağlamalıyız. Kalp, kalp yerinde, öz de öz yerinde gerek... Biz bir kalıp alıp, içini boşaltıp hazmederiz. Belki başkasına yine sevgi gönderirken o kalbini içini kendi sevgimizle dol-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

durur, öyle sunabiliriz. Kalıplar yine alınıp verilecektir. Asıl mühim olan öz"dür. Kalıp önemli değildir, öz alındıktan sonra... Fakat bazı insanlar öz'ü an'ayamadıklarından kalıpta çakılıp kalıyorlar. Ve bundan da bir sürü saplantılar doğuyor. Bir sürü şekilseverlik, şekilperestlik doğuyor.

PUTPERESTLİKTE KURTULUŞ ÖZE VARMAKLA OLUR.

Biz kendimizi kalıplardan kurtarabilirsek, putlardan da kurtarmış oluruz. Putlardan kurtarmak, hiçbir puta tapmamak, hiçbir puta hiçbir değer vermemek demek değildir. Putlar kendi yerlerinde değer taşır ama, kalıp değeri taşıyacaktır. Öze nüfuz edebilecek yerde onu terketmek gerekir. Putperestlik de bir sevgi sapıklığıdır. Aslında sevgi duyulacak bir şeyin kalıbına kapılıp kalmaktır. O kalıbı terkedebilmek için özü anlaşılmalı olmalıdır. Özü anlaşıldığı zaman esas amaca varılmış olur. Öz anlaşılmadan kalıp terkedilmez, terkedilemez.

Putperestlik bir sevgi saplantısı veya hatta bir sevgi sapıklığıdır. İnsan çoğu kez bir putu bırakırken başka bir puta yapışır. Bu şekilde birincisinden kurtulur-

ken ikincisine tutulmaktadır. Gerçek kurtuluş öze varmaktır.

EVRENİMİZİN ÖZÜ SEVGİ

Madde ve enerji evrenimizin esas yapı taşı madde parçacıkları (partikülleri) veya enerji zerrecikleri (kuantumları) diye tanımlanabilir. Bence bu yapı taşlarının daha iç temel taşı da sevgi zerrecikleridir. Şu veya bu şekilde tadabildiğimiz sevgi, bu evrenin her parçacığının özünde zerrece ve tümünde ise umman umman mevcuttur.

Gözlerimizi maddeye dikmiş olabiliriz. Böylece gördüğümüz şeyin yüzeyinde kalan, derinliklerini göremiyen kimseler, her şeyi madde sınırında bitiyor sanırlar. Fakat uzakgörüşlü, derin görüşlü olup bir bakışla her şeyde sevgiyi farkedebilirler, maddeyi artık putlaştırmaz ve ancak bir araç olarak, bir sevgi ileticisi olarak görmeye ve kullanmaya başlayabilirler.

İşte insanlık bu noktadan başlar. Her yerde her zaman sevgiyi görürüz... Sevgi kullanınız, sevgiyi tanıyınız ve onsuz kalmayınız. Onu daima veriniz. Gereken kaynaklardan, gerekli şekilde size de verilir.

Beni dinlemekteki sabrınıza teşekkürle en derin sevgi ve saygılarımı sunarım.

Kendi Kendine

TELKİN VE İPNOZ

Herkesin her zaman kolaylıkla uygulayabileceği bu teknik sayesinde hayatın zorluklarına daha kolay göğüs gerebilirsiniz. Güçlü, yetenekli, sakin ve cesur olmak için Kendi kendine telkin yapmak kâfidir. Ayrıca bu telkini kendinizi ipnotize ederek yaparsanız tesiri bir misli artar.

P.K. 1157 — İstanbul'dan ÖDEMELİ İsteyiniz.

Fiati 750 Kuruştur.

GEMİNİ - 4 VE GEMİNİ - 7 ASTRONOTLARI UZAYDA UFO RESMİ ÇEKTİLER

Lloyd MALLAN

Gemini - 4 ilk insanlı uzay aracıydı. Bu uçuş sırasında uzayda yürüyüşü Ed. White gerçekleştirmişti. Bu sırada kumanda pilotu olarak araçta James A. Mc Divitt bulunmaktaydı. Bu astronotların tasvirine göre gördükleri uçan dairenin iki anteni vardı.

Gemini - 7 ile astronot Frank Borman ve astronot James Lovell en uzun süre uzayda kalma uçuşunu gerçekleştiriyorlardı. 220 tur. 330 Saat 35 dakika uzayda kalmışlardı.

Gemini - 4 ve Gemini - 7 astronotlarının yaptığı müşahadelerle ilgili olarak değerlendirilmeye araştırmaya yapan Prof. Frank E. Roach'ın vardığı sonuçlar enteresandır: (Colorado Üniversitesi Astro Jeofizik bölümü öğretim üyelerinden olup doktorasını astrofizik üzerine Chicago Üniversitesinde yapmıştır. Aynı zamanda Nasa görevlilerindedir).

«1. Gemini - 4 astronotu Mc Divitt'in yüksek bir irtifada hareket eden parlak silindirik bir objeyi müşahadesi.

2. Yine Gemini - 4 astronotu Mc Divitt'in hareket eden parlak ışıklı bir cisim görmesi.

3. Gemini - 7 astronotu Borman, kendi uzay araçlarıyla birlikte gelen ve «Bogey» diye isimlendirdiği, bir cisim görmüştü.»

Aynı raporunun başka bir yerinde Prof. Roach şöyle yazmakta:

«Astronot Mc Divitt ile 3 Ekim 1967 de, müşahadesiyle ilgili olarak bir görüşme yapmıştım. Anlattığına göre uçuş sırasında üzerinde anteni olan silindirik bir obje görmüştü ve kendilerinden ne kadar uzakta olduğunu tahmin edemiyordu. Beyaz gümüşü bir görünüşü vardı. Cisim, Gemini uzay aracına paralel bir seyir takip etmiyordu. Sanki gittikçe yaklaşıyordu. Hatta muhtemel bir çarpışmayı önleyici tedbirler almanın gerektiğini bile o sırada Mc Divitt düşünmüştü.

Mc Divitt ilk önce bunu bir uydu olabileceğini düşünmüş ise de sonradan, Kuzey Amerika Hava Savunma Komutanlığı'nın açıklamasına göre, o civarda bulunması gereken Pegasus uydusu, Gemini'den 1200 mil uzakta bulunmaktaydı.

Gemini - 7'le Houston (Texas karakol merkezi) arasındaki telsiz konuşmalarından bir kısmını, Prof. Roach hazırladığı rapora aynen almıştır:

Uzay aracı : Burası Gemini-7, sesimi nasıl duyuyorsunuz?

Houston: Yüksek ve seçik konuş 7, sizi dinliyoruz.

(*)Korku yaratan şey. ruh.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Uzay aracı : Saat 10 yüksekliğinde bir Bogey *.

Houston : Aracın kademesi olmasın, dikkat edin.

Uzay aracı : Gerçek, mülahade gerçek!

Houston : Daha fazla bilgi versenize! Uzakhğını, büyüklüğünü tahmine çalışın.

Uzay aracı : Aracın kademesini de görüyoruz. Fakat 3-7 mil ötemizde yüzlerce küçük partikül de var.

Houston : Bu partiküller Bogey'den ayrı mı?

Uzay aracı : (Astronot Lovell konuşuyor) : Aracın kademesi sağımızda kaldı. Güneş ışınları altında, altın sarısı renkte pırıl, pırıl. Üzerinde trilyonlarca partikül.

Houston : Size göre hangi yöne düşüyor?

Uzay aracı : Bana göre sat 2 pozisyonunda.

Houston : Yani sizin ilerinizde mi?

Uzay aracı : İlerimizde, saat 2 pozisyonunda bulunuyor. Yavaş yavaş, aşağı - yukarı, ileri hareket ediyor.

Bu kısa konuşmalardan anlaşılıyor ki, Gemini'den az önce ayrılmış olan kademeden başka, bir de astronotların «Bogey» diye bahsettikleri başka bir objenin de mülahade edildiği anlaşılmaktadır.

Burada bogey, partiküller ve diğer parçaların, Gemini-7 nin uzaya fırlatılışı sırasında kopan parçalar olacağı düşünülürse de, Kuzey yörüngesinde gittiklerine göre bu imkânsızdır.

Condon projesi için hazırladığı raporun sonuna doğru Prof. Roach; Astronotların, ne oldukları bilinmeyen (UFO) bazı cisimler, daha doğrusu uzay araçları gördüklerine kanaat getirdiğini belirtmektedir. (Science Mechanics)

AY KUBBELERİ

1964 yazında Renger-7 isimli yapma uydu ayın 4320 adet fotoğrafını çekmişti. Bunlardan bazıları daha önceden hiç görülmemiş manzara resimleriydi Renger-8 isimli uydu ise 7.000 resim göndermişti. Bu

Astronot J. Lovell'in çektiği UFO.

resimlerde, Harvard Üniversitesi'nin yayın organları 'Sky and Telescope' isimli dergide bahsettikleri AY KUBBELERİ, açık olarak görünüyordu. Adı geçen dergide rapor edildiğine göre bu kubbelerden ayın üzerinde 200 kadar vardır. Aynı kubbeler 1930'larda da Fransız astronomları tarafından gözlenmiş ve rapor edilmişti. Bunların dünyadan teleskopla bakıldığı zaman görülebilirliği için, ilim adamlarının belirttiklerine göre yaklaşık olarak 250 metre çapında olmaları gerekmektedir. İşin enteresant tarafı, bu kubbeler bir yerden bir yere hareket eder görünmektedirler.

Konuyu örtbas etmek isteyen Amerikan Savunma Bakanlığının yetkilileri bunların büyük volkanlar olduklarını söylemişlerdir. Eğer aydaki volkanlar bu şekilde oradan oraya yer değiştirebiliyorlarsa, bunlar herhalde dünyadakilerden çok farklı olsa gerek... Diğer bir kısım ilim adamları da, bu kubbelerin diğer gezegenlerde yaşayan insanların ayda kurdukları üs'lerden başka bir şey olamayacağını söylemektedirler.

1963 de Harvard Üniversitesi yayın organı 'Sky and Telescope' Ay üzerinde bazı kırmızı ışık topluluklarının oradan oraya

hareket ettiklerini rapor etmişti. Bu ışıklar 29 ekimden 27 kasıma kadar ay üzerinde çeşitli alanlara doğru kayıyorlardı. Hava Kuvvetleri'nin açıklamasına göre bunlar sadece volkanlardır. Fakat hemen akla bir soru geliyor: Bunlar nasıl volkanlardır ki, buldukları yerlerden kalkarak kilometrelerce uzaklara gidebilmekte?...

Apaçık ortada olduğu halde hâlâ izahı yapılmamış olan diğer bir husus da, Alomogordo Astronomlarından Robert E. Curtis tarafından tesbit edilmiş bulunan ve Harvard Üniversitesi tarafından basına a-

çıklanmış olan ay üzerindeki büyük bir haç biçimli yapıdır...

Dış uzayda gerek Amerikalıların gerekse Rusların uzay araçlarını uçan daireler tarafından takibedildiklerini bilmekteyiz. Onların ne olduklarını ve nereden geldiklerini pek çoklarımız bilmiyoruz ama, gerek Amerika, gerekse Rusya'nın bu konuyu daha önce anlamak üzere 20 milyar gibi büyük masraflarla yarışıklarını herkes bilmektedir.

(Şubat, 1967 tarihli Understanding dergisinden)

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ	7,50 TL.
İPNOTİZMA, MANYETİZMA, TELKİN : E. Arıkdal	20.— TL.
ŞUUR PROJEKSİYONU : M. Kiraz	7,50 TL.
ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7,50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7,50 TL.
RUHLAR KONUŞUYOR : Afif Yesari	7,50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE ÇİLTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;	30.— TL.
12, 13):	40.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME VE	
HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)	7,50 TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7,50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.
POSTACI : Teoman Uçgun. Spiritüel Hikâye	5.— TL.
YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.	10.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

(Esrarengiz Ülkenin Öyküsü)
K R İ T İ A S

Yahut ATLANTİS

(Konuşanlar : Timeos, Kritias, Sokrates, Hermokrates.)

(Geçen sayıdan devam)

Kral saraylarının bulunduğu adaya gelince; Burasının çapı 5 stadyonu. Bu ada ile halkaları ve bir plethron genişliğindeki köprünün iki başını çepçevre taştan bir duvarla çevirdiler. Köprü başlarına ve denizin geçtiği her yere kapılarla kuleler yaptılar. Kendilerine lâzım olan taşları merkez adasının kıyılarında, toprak halkalarının iç ve dışın altından çıkarıyorlardı. Bu taşların beyazları, karaları, kırmızıları vardı. Taşları çıkarırken toprağın altından üstleri kendiliğinden kolaylıkla örttüü kalan çift havuzlar koydular. Bu yapılardan bazıları tek renkil idi. Ötekilerinde ise çeşitli taşlardan kullanarak göze hoş gelecek çeşitli renkleri birbiriyle örüyor, böylece onlara tabii bir güzellik vermiş oluyorlardı. En dış toprak halkasını çeviren duvarı sıva yerine boydan toya tunçla kapladılar. İç toprak halkaların duvarını crimis kalayla asıl Akropolis çeviren duvarı da ateş parıltılı oreikhalkonla örttüler.

Akropolisin içindeki Kral sarayı şöyle düzenlenmişti. Akropolisin ortasında Kleiton ile Poseidon'a ayrılmış bir tapınak vardı. Bu tapınağa girmek yasak edilmiş, etrafına altından bir duvar çekilmişti. Vakı ile Kleito ile Poseidon'dan doğan en sülanenin ilk kralları burada dünyaya gelmişlerdi. Bunların her birine paylarına düşen yerlerden her yıl mevsim başlarında buraya kurbanlar getiriliyordu. Poseidon tapınağının kendisinde bir stadyon uzunlu-

ğunda, üç plethron genişliğinde ve bu boyutlara uygun düzecek yükseklikte idi. Ama görünüşte barbar bir hâl vardı. Tapınağın dışı baştan başa gümüşle kaplanmıştı. Yalnız Akroterionları altından (çatıda iki yüzeyin birbirini kestiği yer. Yahutta bir tapınağın cephesine konan heykel kaidesi, yahutta saçak süsü demektir.) İç tarafına gelince, baştan başa fildişinden olan tavan, altın, gümüş, oreikhalkon ile süslenmişti. Kalan taraflar duvarlar, sütunlar ve döşemeler, oreikhalkonla örtülmüştü. Tapınağın içine altın heykeller dikilmişti. Hele bir savaş arabası içinde ayakta altı kanatlı atı koştururken görülen tanrı heykeli o kadar büyüktü ki, başı tavana değiyordu. Sonra yunus balıkları üzerinde onun etrafında halkalı olan 100 Nereid görülü-yordu. (Klasik ananeye göre Nereid'ler 50 tanedir) Çünkü o zaman onların 100 tane oldukları sanılıyordu. Bundan başka, öteki beriki tarafından armağan edilmiş birçok başka heykeller de vardı. Tapınağın etrafında 10 kral karısının ve onların soyundan gelenlerin altından heykelleri yükseli-yordu. Ayrıca krallar tarafından veya şehrin ahali ile, kralların emri altındaki dış illerin ahali tarafından armağan edilmiş heykeller de vardı.

Bundan başka büyüklüğü ve güzelliği ile bütün bu düzene uygun düşen bir kurban yeri (mezbaha) vardı. Bunun gibi kral sarayı da krallığın büyüklüğü ile tapınağın süslerine uygundu. Kaynaklara gelince, soğuk su kaynağı da sıcak su kaynağı da bol bol fıskırıyor. Sularının güzel

içimi ile yararlılığı ile halkın ihtiyaçlarını pek iyi karşılıyordu. Bu kaynakların etrafında yapılar yapılmışlar, sulara uygun ağaçlar yetiştirmişlerdi. Yanı başlarına da bazısının üstü açık, bazısının kışın sıcak su ile yıkanabilmek için üstü kapalı havuzlar yapmışlardı.

Krallarla halka ayrı ayrı hamamlar, ayrıca kadınlara atlara ve başkaca yük hayvanlarına mahsus yıkanma yerleri vardı. Bunların her biri kendine göre süslenmişti. Buralarda kullanılan suları Posidon'un kutsal ormanına akıtıyorlardı. Bu ormanada toprağının iyiliği sayesinde güzel, ulu ağaçlar vardı. Sonra suları oradan köprülerin yanından geçirdikleri su kemerleriyle dış halkalara kadar götürüyorlardı. Orada birçok tanrıların adına tapınaklar yapılmıştı. Erkekler için jimnasyonlar, atlar için idman alanları meydana getirilmişti. Bu idman alanları iki halka adanın her birinde ayrı yerlerde yapılmıştı. Bunlardan başka en büyük adanın ortasında at yarışları için bir stadyum genişliğinde ve atlara yarışırken bütün halkayı baştan başa dolaşmak imkânını verecek uzunlukta alanlar ayırmışlardı. At alanının etrafında baştan başa hükümdarın aşağı yukarı bütün muhafızlarını alan kışlalar vardı. En emniyetli muhafızlar Akropolis'e en yakın en küçük halkada oturuyordu.

Bağlılıklarıyla kendilerini ayrıca göstermiş olanlarada Akropolis'in içinde kral sarayının çevresinde evler yapılmıştı. Tersaneler üç sıra kürekleriyle bu gemilere lüzumlu teçhizatla dolu idi. Hepsisi de çok iyi hazırlanmıştı. İşte krallar sarayının çevresi, böylece düzenlenmişti. Üç dış limanı geçtikten sonra, deniz kenarından başlayan ve en büyük halkalarla limana doğru uzaklığı, her dolayda 50 stadyon olan bir halka duvara rastlanıyordu. Bu duvar su yolunun denize açılan ağzında kapanıyordu. Bastanbaşa sık, birbirine bitişik evlerle örtülü idi. Su yolu ile en büyük liman, dünyanın dört bucağından gelen gemilerle tacirlerle doluydu. Bu kalabalıktan başka gündüz, her çeşit sesler, uğultular yükseliyordu. Şehir ile eski sa-

ray hakkında duyduklarımı aşağı yukarı olduğu gibi size anlattım.

Şimdi ilin geri kalan yerlerinin durumu ile nasıl idare edildiklerini anlatmaya çalışmalıyım.

Söylendiğine göre, bütün il yüksekti, yamaçları sarptı. Yanlış şehrin etrafı çepeçevre düzlüktü. Bu ova, denize kadar inen dağlarla çevrilmişti. Yüzeyi düz ve düzgündü. Bütünü uzunlamasına idi. Bir yanı üç bin merkezi de denizden iki bin stadyondu. Bu parça, adanın bütün uzunluğunca güneye bakıyordu ve kuzey rüzgârlarından korunmuştu. Buraları çevreleyen dağların çokluk, büyüklük, güzelliği bakımından bugünküleri geride bıraktığını söylüyorlardı. Bu dağlarda, ahalsi kalabalık zengin köyler, bütün evcil ve yaban hayvanlara bol bol ot yetiştiren çayırılar, ırmaklar, göller, her işte kullanılacak her cinsten birçok ağaçlar vardı. İşte bu ova tabiatın ve bir çok kralların uzun zaman harcanan emekleri sayesinde şimdi anlatacağım şekli almıştı.

Aşağı yukarı düzgün, uzunlama bir dörtgen biçimindeydi. Düzgün olmayan yerler, çepeçevre bir hendek kazılarak düzeltilmişti. Kazılan bu hendeklerin derinliğine genişliğine, uzunluğuna gelince, bunu da insan elinden çıktığı düşünülürse, boyutlarda olabileceğine gerçekten inanmak güçtür. Bununla beraber ben gene, duyduklarımı söyleyeyim. Bu hendek bir plethron derinliğinde kazılmıştı. Genişliği her yandan stadyondu. Uzunluğu da bütün ovayı kucakladığından 10.000 stadyona varıyordu. Dağlardan dökülen sular oraya akıyor, ovayı baştan başa dolaşıyor, iki uçta şehre varıyor, oradan da denize akıtılıyordu. İlin yüksek yerlerinden ovayı düz bir çizgi ile kesen, deniz kenarındaki hendecce dökülen, aşağı yukarı 100 ayak genişliğindeki su yolları iniyordu. Bu su yollarının arasındaki uzaklık, 100 stadyondu. Bu su yolları daha küçük ara yollarla birbirine şehre bağlanıyordu. Böylelikle dağlardaki odunların suya bırakılarak indirilmesi, mevsim ürünlerinin gemilerle taşınması kabül oluyordu.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Şunu da söyleyeyim ki, her yıl iki ürün alınıyordu. Çünkü kışın Zeus'un yağmurlarından yazın da su yollarından getirilen suların faydalanılıyordu. Ovanın savaş için verileceği asker sayısına gelince her bölgenin bir asker başı vermesi kararlaştırılmıştı. Her bölge 10 stadyon genişliğinde, 10 stadyon uzunluğunda idi. Askerlerin hepsi de 60.000 kadardı. Dağlarla ilin başka yerlerinde toplanacak askerlere gelince, bunlara sayısız denecek kadar çokmuş. Oturdıkları yer ve köylere bölgeler arasında asker başlarının emri altında verilermiş. Her altı askerbaşı savaş için bir savaş arabası getirmek zorunda idi. Böylece bu savaş arabalarının hepsi de 10.000 i buluyordu. Bundan başka her asker başı, iki atlarını arabasız, koşumlu iki hayvanla küçük kalkanlı bir savaşçıyı savaşçının gerisinde iki hayvanı idare eden bir arabacıyı ayrıca iki ağır silâhlıyı, iki okçu ile iki sapancıyı, üç taş atıcı ile üç mızrakçıyı, 1200 geminin tayfalarını sağlamak için de 4 gemici getirmeyi üzerine almıştı. İşte kralar, krallık devletinin askerlik düzeni böyle kurulmuştu.

Öteki dokuz ülkeye gelince, bunlardan her birinin kendine göre bir düzeni vardı. Bunları burada anlatmak çok uzun sürer. Devlet makamları ile genel hizmetler ilk zamanlardan beri şöyle düzenlenmişti. On kralda herbiri kendi payına düşen topraklarda kendi sehrinde halka hükmediyor. Yasaların çoğunu kendisi koyuyor, dilediği kimseyi cezalandırıyor dilediğini öldürtüyordu. Ama kralların birbirleri üzerindeki nüfuzu, aralarındaki karşılıklı bağlar, Poseydon'un emirlerine göre düzenleniyordu. Krallar geleneğe uyarak, ilk kralların adanın ortasına, Poseydon tapınağına diktikleri orak halkondan sütun üzerine kazınmış yazılara uyarak böyle davranıyorlardı. Tek ve çift yıllara sıra ile aynı saygıyı göstererek her beş veya altı yılda bir bu tapınakta toplanıyorlardı. Toplantıda hepsini ilgilendiren işleri görüşüyorlar, içlerinden yasaya aykırı davranışlar olursa, onu muhakeme ediyorlardı. Karar verecekleri zaman önce aralarında ant içiyorlardı:

Posoldon tapınağının çevresindeki

kutsal yerlerde başboş boğalar vardı. Lo hükümdar tek başlarına Tanrı'dan diledikleri kurbanı kendilerine yakalattırmasına dua ediyorlar ellerine hiç demirden silâh almayarak, sopalar ve kementlerle boğaları yakalamaya çıkıyorlardı. Yakaladıkları boğayı sütunun yanına getiriyorlar, hayvanı üzerindeki yazıları kanı ile sulayacak gibi, sütunun üzerinde kesiyorlardı.

Sütunun üzeri yasalardan başka yasalara karşı gelecekler için korkunç lanetlerle doluydu. Boğayı adetlerine uygun olarak kurban ettikten sonra, bütün vücudunu kutsallaştırıyorlar sonra bir çarap çanağını doldurarak birbirinin adına bir kan pıhtısı akıyorlar. Kanlarına da sütunun her yanını temizledikten sonra ateşe veriyorlardı. (Aslında belirsiz olduğu anlaşılan bu cümleyi Albert Rivaud, Chambry ve Apelt şöyle çeviriyorlar: Bu adetlerine göre kurban ettikten sonra bütün gövdesini kutsallaştırıyorlar sonra bir çanağı kan ile doldurarak birbirinin üzerine bu kanın pıhtısını sürüyorlar.)

Bundan sonra çanakdan altın tasları doldurarak ateşe serpiyorlar, sütunlarda yazılı yazılara göre hüküm vereceklerine, bugüne kadar onlara karşı gelmiş olanları cezalandıracaklarına, bugünden sonra kendilerinin de bu kazanmış yasalara bilerek karşı gelmeyeceklerine, babalarının yasalarına uygun olmayan emirler vermeyecekleri gibi, onlara aykırı emirlere de boyun eğmeyeceklerine yemin ediyorlardı. Herbiri hem kendisi hem süalesi için böyle ant içtikten sonra tasında kalanı içiyor, tasını da Tanrı'nın tapınağına armağan ediyordu. Ondan sonra yemekle ve baska lüzumlu işlerle uğraşıyorlardı. Karanlık başp, kurban atışı sönmüce de her biri mavî renkte çok güzel birer elbise giüyordu. Sonra ant içtikleri yere, kurban atesinin külleri üzerine oturuyorlar. gecelevin de tapınağın bütün ışıklarını söndürdükten sonra içlerinde yasalara karşı gelmekle suçlu bulunan varsa, hem hüküm giüyorlar, hem de hüküm veriyorlardı. Hüküm verdikten sonra sabah olunca, hükümleri altından bir levha üzerine yazıyorlar, elbiseleriyle beraber tapınağına armağan ediyorlardı. Bundan

başka her kralın haklarına vazifelerine dair birçok özel yasalar daha vardı. En önemlisi birbirlerine karşı silâha sarılmamak, işlerinde kendi devletlerinde kral soyundan birini yok etmeye kalkışan olursa, birbirine yardım etmek için bir araya gelmek savaş ve öteki işler üzerinde alınacak kararlar için babaları gibi bir arada toplanıp görüşmek, ama son sözü ATLAS öğluna bırakmaktı. Hiçbir kral kendi soyundan gelen birini en kralın yarısından çoğu razı olmadıkça ölüm cezasına çarpmazdı. İfte o zamanlar bu ilin kuvveti ve erkisi o kadar büyüktü ki, Tanrı bu büyük erkeği anlattıklarına göre şu yüzden bize karşı çevirmiş:

Birçok nesiller boyunca Tanrıca yaratışları üstün geldikçe, yasalarına boyun eğdiler. Kanlarına kurşan Tanrıca öze bağlı kaldılar. Her yönden doğru, büyük düşünceleri vardı. Hayatın bütün olaganlıkları karşısında birbirlerine düşünceyle davranıyorlardı. Erdemden başka her şeyi küçük gördükleri için de mallarına mülklerine büyük bir önem vermiyorlardı. Altın küşçelerine, başka zenginliklerini, bir yük gibi taşıyorlardı. Zenginliğin zevklerine kapılmıyorlar her zaman kendilerine hakım kalarak doğru volda ayrılmıyorlardı. Ölçü'ü adamlar oldukları için, bütün bu zenginliklerin erdemle birleşen sevgi ile birlikte çoğaldığını, tersine olarak bu zenginliklere bağlanıp verilince de onların er-

demle beraber yok olduğunu açıkça biliyorlardı. Böylece düşüncükçe, kendilerindeki Tanrıca özü kaybetmedikçe, bütün bu anlattığım zenginliklerin çoğaldığını gördüler. Birçok ölümlerle sık sık birleşmeleri yüzünden kendilerindeki Tanrıca öz gitgide azalıp, insanlık özü üstün gelmeye başlayınca o zaman içinde yaşadıkları refahı hazmedemeyerek, soysuzlaşmaya başladılar Görmesini bilenlere çirkin göründüler. Çünkü en değerli şeylerin en güzellerini kaybetmişlerdi. Gerçek baht'ılığın ne olduğunu bilmeyenlere de artık birer zorbanda olmadıkları zaman büsbütün bahtlı göründüler. Yasalara göre hükmeden, böyle şeyleri çok iyi görebilen Tanrıların Tanrısı ZEUS ifte o zaman bir vakitler erdemli olan bu soyun bahtsızlığını farkederken, onların eklini başına getirmek, onlar uslandırmak için cezalandırmaya karar verdi. Bütün Tanrıları evren'in ortasında kurulu ve eradan durmadan değişen herşeyi gören en kutsal, evinde bir araya topladı. Onlara dedi ki :

«..... (Eflâtun'un metni burada sona eriyor.)

(Yukarıdaki tercüme, Erol Güneş ve Lütfü Ay tarafından Albert Rivaud'un Fransızca tercümesi esas alınarak dilimize çevrilmiştir. O. Apelt'in Almanca, E. Chambry'nin Fransızca Joëelt'in İngilizce tercümesiyle karşılaştırılmıştır.)

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için **Metin KIRAZ**'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş

P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Bir sovyet âlimi heyecanlı hallerde, insan bedeni etrafında ışıldayan esrarlı ışınların resimlerini çekti. Bu, belki eski Hint Felsefesinin bahsettiği mistik «Aura»dır. Bu efsane bugün bir laboratuvar araştırma konusu haline gelmektedir.

Duyular Elektrik Akımı Olabilir mi?

Röportaj : Giuseppe Grazzini
(8.10.72 / EPOCA)

Profesör gözlerini gözlerime dikmiş: «İsmimden bahsetmemek nezaketinde bulunmanızı rica ediyorum; yoksa, maalesef söyleyecek bir şeyim olmayacaktır» diyor.

Ondan sadece iştirak ettiği Moskova'daki son Uluslararası Parapsikoloji kongresinden bazı haberleri rica etmekte olduğumu tekrarlıyorum. Bundan çekinmek için herhangi bir sebep de göremiyorum. İsrar etmekte fayda yok. Profesör çok zeki, kesin. Yıllardır normal üstü olaylarla ilgilenmekte, fakat tanınmak istememektedir. Bu tür araştırmaya kendilerini veren İtalyan âlimlerinin sayısı az değildir. fakat hepsi çekingen davranıyorlar. Onların bir an evvel bu hallerinden kurtulmaları gerekir. Profesörün gizli kalmak isteyişi bu durumun tipik bir örneğidir.

Bu durum, başkaları için bugün artık değişmiş bulunuyor. Meselâ, henüz 17 yıl evvel Ruslar, normal üstü sayılan olaylar üzerinde yapılan yorumları reddediyorlardı. 1955'de Sovyet Ansiklopedisi, Parapsikolojiyi «İlmin aksi istikametinde bir yol» olarak nitelendirirken, 1970 de aynı ansiklopedi şöyle diyor: «Parapsikoloji, canlı madde de henüz gizli olan enerji kaynakları ve idrak imkânları üzerinde psişik ve biopişik yolları birleştiren bir araştırmadır. Parapsikoloji, en yeni hassasiyet formları ve hassasiyetin neticeleriyle, insan organizmasının imkân sınırlarıyla alakadar

olur.»

Düşüncelerde böylesine bir dönüş. Amerikalılar başta olmak üzere ilim muhiti şaşırtmıştır. New York, Maimonides Medical Center'in müdürü Stanley Krippner: «Ruslar artık batılıların yaptığı gibi, normal üstü olaylar hakkında, var mıdır, yok mudur, itibar edilir mi, v.s. gibi münakaşalarla vakit kaybetmiyorlar; onlar bu fenomenleri pratik alanda çeşitli şekilde kullanmayı öğrenmek için araştırıyorlar.» demiştir

«Sizce de böyle bir imkân mevcut olabilir mi?» diye profesöre sordum.

«Bugün için değil» diye cevap verdi. «Fakat yarın?» Bugün telepat dediğimiz, beyinden beyine irtibat kurabilen hassas kimselerin mevcut olduğunu biliyoruz. Durugören (klervoyan) ve Duruş'ten (klerodiyen) diye isimlendirilen, göz ve kulakla görülüp duyulamayanları, görüp işitebilen hassasiyette insanlar mevcuttur. Kehânet (precognition) le, olayları olmadan evvel haber verebilenler de vardır. Keza, Psiko-kinezi ile, elini sürmeden maddelere tesir edebilenler de mevcuttur. Şayet yarın bu kabiliyetler —ki, her insanın varlığında muhtemelen meknuzdur— tekâmül etmiş ve çoğalmış olarak ortaya çıkarsa, ilmi açıdan büyük bir değer taşıyacaktır.»

«Politik ve de stretejik açıdan...» diye ilâve ettim. Profesör güldü.

«İstisna edilemez» dedi ve devam etti. «Fakat, henüz bu sınırdan değiliz. Belki de o sınıra asla varamıyacağız. Kim bilir daha ne kadar çalışmamız lazım. Bilhassa anlamadığımız bir olayın karşısında gürültü koparmıyalım. Meselâ geçenlerde «Yaprakların Hassasiyeti» üzerine yazdığınız yazıda sizin de bahsetmiş olduğunuz, «Kırlıyan tecrübesi» denilen ışıltılı olayları ele alalım. Tamam mı? Bu, başka bir görüş açısından normal bir olayı anlatır. Siz de herhangi bir objeyi, yüksek voltajlı bir elektrik alanına fasilalı olarak maruz bırakırsanız, ışıklı bir aura elde edebilirsiniz ve kimbilir bu nasıl bir mucizedir diye de düşünebilirsiniz. Diğer taraftan bu durum, sadece objenin etrafındaki alanın ionize olmasından ibarettir ki, bu obje, insan bedeninin bir kısmı, bir yaprak, madeni bir parça, bir kahve fincanı, velhasıl canlı veya cansız herhangi bir madde olabilir.»

«Biliyorum» diye cevap verdim. «Fakat problem bu değil; kahve fincanının ışıklı halesi her zaman aynı kahr. Bir yaprağın veya bir insan elinin halesi ise, form renk ve kesalet bakımından mütemadiyen değişiklik gösteriyor. Şu halde canlı maddede kendisine has bir kesalet bakımından mütemadiyen değişiklik gösteriyor. Şu halde canlı maddede kendine has bir ışıltı faaliyeti mevcut olduğu bir gerçektir. Buna, Saint Germain Kontu elektriklemederdi. Sizce bu, az birşey midir?»

«Haklısınız az değildir, bilhassa bunun içindir ki, ortaya ihtiyatla çıkmalıdır diyorum. Hakikat daha çok uzaklardadır.»

«Hangi noktada bulunduğumuzu söyleyiniz...»

«İşin, daha başlarında bulunuyoruz. Mutlak olarak hiç bir şeyi ispat edemeyiz. Mamafih bazı hipotezleri geliştirebiliriz; bilhassa son Moskova toplantısından sonra... Dünyanın ünlü Parapsikologlarından, Moskova Üniversitesi'nden Adamesko, Kazakistan Üniversitesi'nden İnijuzin, New York Maimonides Medical Center'den Krippner ve Davidson'un raporlarını dinledim. Onlar, «Kırlıyan etkisi» denilen, Kırlıyan denemelerinin su götürmez bir fizik olay olduğunda hemfikirler. Ayrica

Kırlıyan etkisi'nin bazı özel halleri ortaya koyucu imkânları sağladığımız da kabul etmektedirler.»

«Canlı maddenin» diye ekliyorum.

«Evet, zaten Kırlıyan denemelerinde, bitki veya hayvan gibi canlı maddeler, kendilerine has reaksiyonlar gösteriyorlardı: değişik zaman ve şartlarda müşahade edilen aura - ışıklı hale, itiraz kabul etmez varyasyonlar gösteriyor. Fakat sebebiniz henüz bilmiyoruz. Bazı bilgiler, insanlarda olduğu gibi, bitkilerde de bir sınırlı sisteminin mevcut olduğunu kabul ediyorlar. Bu kabule göre, hafızalarının da bulunduğunu söyleyebilir miyiz? Bir şuur altından söz edebilir miyiz? Hani şu içimizde taşıdığımız ikinci ben ki, bazı kez karşımıza bir misafir, bazı kez bir mahkûm, bazı kez bir düşman gibi çıkan? Yani bitkilerde bu da mı var? Ne diyeceğimi bilemiyorum. Cleve Backster'in tecrübelerinden sonra, nebatların hassasiyetleri üzerinde derinlemesine araştırmalara başlanıldı henüz birkaç ay oldu. Kesin sonuçlar için vakit henüz erkendir. İnsan organizmasının reaksiyonlarına bakılacak olursa onda da pek ilerlemiş sayılmayız. Detektör'ler bazı alametler gösteriyorlar, fakat bunların yeterli olduğunu kabul edemeyiz.

Bir Orta Çağ deyimiyse «yalan makinesi» diye adlandırılan Lie-detector, dünyanın hemen hemen bütün polis teşkilâtında normal olarak kullanılmakta olan bir cihazdır, zalimane bir hususiyeti de yoktur. Yalancılığı veya susmasıyla şüphe çeken bir şahsın avucunun içine, basit bir ancefalogram da olduğu gibi, farklı olmaları iki elektrod takılır. Bu iki elektrod arasında elektrik akımı geçirilir. Şahsın cildinden çıkacak bir mukavemetle karşılığın beklenir. Bu mukavemet süjenin durumuna göre değişir. Diyelim ki bu şahıs hakikaten bir cinayet işlemiştir ve kurbanının resmi de karşısında bulunmaktadır; heyecanlı mekanizma, canlı kendisini istediği kadar kontrol etse dahi, harekete geçer. Cildin gösterdiği mukavemet daha alçalır ve detektörün göstergesi «pisco» işaretleyerek yükselir. Bu, her ne kadar

● Lütfen sayfayı çeviriniz

bir itirafname kadar mutlak bir kıymet değilde de, güvenilir bir ispat işaretidir.

Kirlian denemesi esnasında ortaya daha başka fizik ve psişik durumlar çıkmış olmalı. Moskova Kongresinde gösterilen slaytlar'da, durumlara göre, normal, mustarip, aç, alkole zehirlenmiş, sıkıntılı veya neşeli pek çok kadın ve erkek süjelerin parmaklarından intişar eden ışınların çeşitliliği müşahade edilmiştir. Kirlianın kamerasıyla ayrı bir zamanda çekilen iki ayrı fotoğraf, hususiyile dikkati çekmiştir. Bu, bir şifacının parmağıydı: Biri süje normal halde iken, ikincisi ise tedavi maksadıyla şifacı, ellerini hasta üzerine koyduğu esnadaki şuaların fazlarını göstermekteydi: Bu ikisi arasındaki değişiklik, şafak vakti ile kızgın öğlen güneşi ışıkları kadar farklıydı.»

«Bu nasıl mümkün oluyor? Ne şekilde, faraza, gayri maddi ve ihata edilemez olarak kabul ettiğimiz ruh hali, manyetik bir alanı deforme edecek kapasitede bir enerji, fizik bir enerji oluyor?» diye profesöre soruyorum.

«Diyebilirim ki» diyor. «Bu gayri maddi oluş zaten bir enerjidir. Somut etkilerini, hepimiz hayatlarımızda binlerce defa denemiştir: İstirah veya zor bir denemenin arifesinde duyulan heyecan, gayri maddi bir oluştur, ama, buz gibi bir ter, titreme, nefes zorluğu ve bir kalp çarpıntısı olur. Seksüel alanda ise daha garip misaller verebilirim. Pratikte bu alanda akıl almaz ruh halleri, akla hayale sığmayan sonuçları tayin ederler müsbet veya menfi—. Fakat bununla sualinizi daha da derinlere götürmüş olurum sadece, yine de bir cevap vermiş sayılmam. Yani siz bizzat hayatın sırrını izah etmek istemekte-siniz ki, bunun pek kolay olmayacağını öğreneceksiniz»

«Anıyabileceğimiz kadarının üstünde duralım. Meselâ bir adam korkuyor; reneji söyler, terliyor, titriyor. Bir bakısla fark edilen bu haller ortadadır. Fakat düşünelim ki, bu adam karanlıkta saklanmış olsun. Size göre bu adamın korku alametleri aynı şekilde fark edilebilir mi?»

«Bununla siz Yogilerin normal olarak

«aura'mıza bakarak durumumuzu ve niyetlerimizi haber alabilmelerinden bahsediyorsunuz. Mümkün mü? Hiç şüphesiz yogiler, kendi üzerlerinde bizden kat be kat fazla hakimiyet ve bilgileri vardır. Bununla beraber bunlar mucizevi bir şey değildir. Korların üzerinde ç plak ayakla g zlenen fakir, bir sihirbaz değildir. O tabanın-daki ter guddelerinin faaliyetine, hiç olmazsa ateş üzerinde yürüdüğü o kısa zaman süresince istiyerek konsantre olabilen bir adamdır. Bu, onun derisinin dahi neden yanmadığını izah eder. Etlere arasından bir şiş geçiren fakir de bir sihirbaz değildir: O bazı sinir uçlarının irtibatını keser ve bizim tahammül edemeyeceğimiz vücut reaksiyonlarına böylece hakim olur. Böyle bir imkân hepimizde mevcuttur.»

Geçenlerde bir İngiliz kliniğinde bir İngiliz doktoru, historiye yakalanmış bir kadının bacağına kocaman bir iğne batır-mış. Önceden anestezi falan yapılmadığı halde, iğne kadına batırılırken farkına bile varmamış. İşin mühim olan tarafı, iğne geri çekildiğinde, cilt otomatikman kapanmış, izi bile kalmamış. Bu ameliye esnasında bir damla kan dahi akmamış. Burada olayın kendiliğinden tezahür etmiş olduğu açıktır. Fakir ise bu işi kendi isteği ile yapar. Filhakika olaylara bakılacak olursa, insan organizması, inkârı imkânsız çeşitli kaynaklara sahip olduğunu gösteriyor. Bu imkânlar arasında «aura» denilen ışık halosini de intişar ettirebileceğini düşününabiliriz. Fakat bu aura denen ışık hakikaten mevcut mudur? Bazan bundan şüphe ediyorum.»

Profesör kararsız görülüyor. «Kirlian denemelerine rağmen mi?» diye sordum.

«Kabul edelim ki.» diye devam ediyor. «Hassas bir süje bir şey görüyor ve bu şey ona simpatik veya antipatik geliyor. Ortada hiç bir sebep yokken, böyle durumlar hepimizin başından geçmektedir; Bir insana rastlarız ve her hali ile bize çekici gelir, hoşlanırsız. Bir başkasına rastlarız, hoşlanmayız; bununla beraber bizler herhangi bir aura görmemekteyiz. Aura, belki de o hassas şahsın kendi şahsi projesiyonudur. Yani nasıl demeli, yoktur, ama

o görüyor.

«Biz ne dersək deyelim, ortada bir gerçək var ki, bir şey görüyor və de doğru görüyor. Bir kimsenin sevinçli veya kederli mi olduğunu görmək zor değildir. Fakat bəzi hassas kimsələr hastalıkları görürlər. Sarılık gibi açık olanları değil, gizli olanları, irsi olanları... Tanıdığım bir medyum kadın pek çok kadına, hənzü tahlil nəticəsinin verimsiz olabileceği bir zaman içində, hamilə olduklarını söylemişdir. Bunda bir bit yeniği arayan pek çok doktor medyumla yüzlerce deneme yapmışlardır. Aynı medyumla, Bolonya Araştırma Mərkəzindən «Quaderno di Parapsicologia» da ələkadar olmuş və son dərəcə sıki bir kontrole tabi tutaraq denemələr yapmışdır. Peki, irtibat nasıl olmaktadır; aura vasitəsilə değılsə, şü halde nədir?»

Profesör kafasını sallıyor. «Bakın, ben aura'nın mevcudiyətini reddetmiyorum.» Diyor. «Olabilir, Kirlian deenmə'erin'n nəticələri də bunu bize doğruluyor. Her ne olursa olsun, kelimələr üzərində münakağa faydasızdır. Mühim olan vak'adır. Məsələ o medyumun bana söyləyəcəği təşhis

bir vak'adır. Bir (duru-görül) hadisesinin mevzuubahis olduğunu iddia etmək için aura ipotезini gültüməğe çalışmada ilerliyəmeyiz, Durugörü və telepati konularında zaten elimizde tecrübi denemələr mevcuttur, fakat nasıl və niçin'e gəlince duruyoruz. ,

Lavorini hadisesi araştırmaları esnasında, Hollandalı görüclü medyum Gerard Croiset, ta Utrecht'ten İtalya'da Viareggio sahillerini görüyor. Orada muayyen bir yerde, beyaz bir bez altında ters dönmüş lacivert bir sandal anlatıyor. İtalya'da, bir gazete tarafından gönderilen gazeteci, medyumdan aldığı bu ifadeleri derhal gazetesine telefonla bildiriyor. Birkaç dakika sonra, gazete, başka bir elemanın Viareggio sahillerine gönderiyor ve tesbit edilən yerde beyaz yelken bezi altında ters dönmüş lacivert sandal buluyor.

Bir sahil çocuğu onu oraya hənzü iki saat evvel getirmiş. Bu bakımdan hiç bir hile düşünləmez.

Bu nasıl mümkün oluyor? Yolumuz hakikatın sınırlarına doğru devam etməktədir.

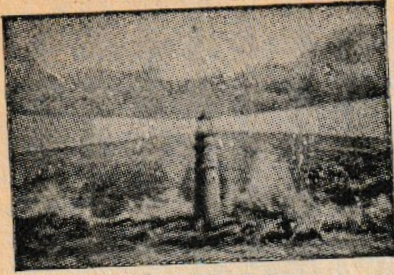
Tasıs tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS.
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

GÜÇ BELLİ DEĞİL

Bir eli göklerde, bir eli yerde;
Gönül hangisinde, hiç belli değil!...
Sevgiyle öç hissi yanyana serde;
Aklın düzeni yok, iç belli değil!...

Beyinler uyusuk, fiiller hiçe;
Fikirler hem meşru, hem benzer piçe!
Bilgi kıvılcımı düşmüş ya içe;
Doğrusu, eğrisi, güç belli değil!

Gübresi cebinde, balı yüzünde;
Yersizlik yer etmiş doğru sözünde!...
Bulamaz kendini kendi özünde;
Tende mi, ruhta mı, aç belli değil!

Evrim yerasından yaşar habersiz;
Çabası vardır ya, kazancı fersiz...
Zanneder ruhunu evrende yersiz;
Gelir-gider amma, göç belli değil!...

Arzın kuşağında sürer bu koşu;
Kimi serçe tutar, kimi baykuşu!...
Kimi de tırmanır en sarp yokuşu;
Yine de SANCAR'ım güç belli değil!..

SORUMSUZ DÜŞÜNCE

Çaresi ne dile gelmiş dertlerin;
İşitip duymadan, bakıp görmeden?
Kim ermiş sırrına bunca kederin;
İşitip duymadan, bakıp görmeden?

Fikir acz içinde, zikir yalancı;
Hedef menzil dışı, yolcu talancı;
Ne gaye belirir, ne yol inancı;
İşitip duymadan, bakıp görmeden?

Maddenin hay-huyu ne varsa arzda;
Yok gibi kendine dönmüş biraz da!...
Var mı cevherini sezmiş niyazda;
İşitip duymadan, bakıp görmeden?

YAKARIŞ

Beni eleştiren benim;
Kendi kendime dikenim!...
Aşkın ile söner kinim;
Beni benden etme Tanrım!

Beni benden utandıran;
Az bilgiyle çok kandıran;
Temiz suyu bulandıran;
Kullarından etme Tanrım!

Yaşamımın niçinini;
Bedenimin biçimini;
Öğrenemedem içini;
Beni candan etme Tanrım!

SANCAR'ı kayır felekten;
Geçir incecik elekten;
Farkı yücelsin melekten;
Beni SEN'den etme Tanrım!

İçe eğilmeden, dışın aynası;
Neyi aksettirir kulluk tasası?
Kolay silinir mi atalet pası;
İşitip duymadan, bakıp görmeden?

Düşünceyle fiil gitmez atbaşı;
Kaybeder sorumsuz fikir savaşı;
Sevmişsin ne çıkar bir güzel başı;
İşitip duymadan, bakıp görmeden?

MEHMET SANCAR

40 yıldan beri ruhsal gıfa yapmakta olan 76 yaşındaki İtalyan Giovanni Andali'nin başarılarını şimdiye kadar 800 kadar doktor resmen ve alenen tasdik etmiş ve konu Roma Üniversitesinde bir konferans konusu olarak ele alınmıştır. Şifacının ellerinden adeta «gözle görülmez bir mayinin» aktığını bir tıp profesörü ifade etmiştir.

Yine İtalya'nın (Naples) başka bir şifacının başarılı gıfa celseleri yapmakta olduğu bundan bir süre önce (10 mart) Psychic News isimli gazetede yayımlanmıştı. Andalini hakkında enteresan ve etraflı bir yazı ise İtalya'nın tanınmış dergilerinden 'Gente' de «En meşhur İtalyan şifacısı, Andali'nin hayatı ve mucizeleri» başlıklı bir yazı ile yayınlanmıştı. Bu fotoğrafı alan gazının yazarı Francamaria Trapani'dir.

Bir Napoli'li olan Andalini, şifa tecrübelerini, İtalya'nın pek çok şehrinde yapmıştır. 1950 de Milan'a gittiği zaman yaptığı tedavileri mahalli gazete'ler heyecanlı yazılar halinde yayınlamışlardı. Fakat adı her tarafta duyulmaya başlandıktan sonra yaptıkları kanuna aykırı bulunarak polis tarafından kendisine Milan'ı terketmesi bildirildi. Aslında polis onun cel-

selerinden pek çoğunda bulunmuş ve yaptığı işlerde herhangi bir sahtekârlığın bulunmadığını çok iyi biliyordu.

Kendisinin Milan'dan ihracı ile ilgili olarak şifacı Andalini Gente muhabeirine günları söylemiştir: «Milan'dan ayrılmak üzere toplanmış gidiyorum. Fakat olaylar o şekilde cereyan etti ki, her zaman olduğu gibi en karanlık günlerimde yüzlerce imkân kapısı açıldı önüme.» Doktorlar Andalini'nin celselerine katılmaya başladılar ve bunlar O'nun Milan'dan ayrılmamasını değil aksine başta Milan olmak üzere bütün İtalyan şehirlerinde Ruhsal Şifa Kurumları kurmasını Andaliniden istiyorlardı. Bunu müteakiben basının Andalini'nin lehinde yazdığı yazıların artmasından sonra Polis de eski kararından vazgeçmek zorunda kaldı ve Andalini Milan'da 20 yıl daha çalışmalarına devam etti.

Andalini, kendisinde bulunan şifa kudretinin hipnotik mi yoksa manyetik mi olduğunu eskiden beri düşünmekteydi. Radyestazi üzerine bir kitap yazmış olan Prof. Dr. Sebastiano Renna bu sıralarda Andalini'nin çalışmalarını izlemeye başladı. Andalini'den 18 yaşında veremli bir kız hastası üzerinde pendül kul-

Giovanni Andalini, eği Valentin ması görüyor.

Ünlü İtalyan

ŞIFACININ BAŞARILARI

lenmesini istedi. Hastalıklı uzuvlar üzerinde pendül bağdöndürdü bir hızla dönmüştü. Fakat şifacının elleri hasta kızın üzerinde dolamaya başladığı zaman, ellerinin olduğu yerlerde çok sıcaklık hissettiğini söylemişti. Bundan sonra Renna, kızın nefes alışımın

... arasında elerini nasıl kullan-
... storiye.

Şifacısı

HEKİM SAHİT OLDU

değiştigini tesbit etti. And-
dalini ellerini hastaya de-
ru uzattığı zaman (hasta-
nın) tenefüsü değişiyordu.
Ve Andalini ellerini hasta-
nın üzerinde (değdirmeden)
dolandırdığı zaman da yu-
karıda bahsedilen harareti
hiss ediyordu hasta.

«Şimdi nasıl tedavi etti-

ğinizi biliyorum.» dedi Prof.
Ronna. «Elcrinizden kud-
retli bir tesir akımı çık-
maktadır.» Şifacı ellerini
ar zali uzuv üzerinde dolaş-
tırırken profesör - ağzını
geçmeden önce - bir sıcak-
lık hissettiğini belirtmiştir.
Başka bir tib doktoru olan
Prof. Carlo Fabbri de An-
dalini'nin çalışmalarını taktir
etmiş ve Roma'da tecrübe-
ler yapmasını tavsiye et-
miştir.

Bundan sonra Andali'ni 6
ay süreyle devamlı olarak
başkentte şifa yaptı. Orada
birçok ilimadamı çalışma-
larıyla ilgili olarak dökü-
manlar toplayıp, Roma Ü-
niversitesinde konferanslar
verdiler. Bazan Andalini'nin
şifalarına o kadar fazla
hasta akını oluyordu ki, ka-
pısında polis bulundurmak
zorunda kalıyordu. Bu ara-
da aleyhinde kanuni takibat
yapıldıysa da usulsüzlük
bulunmadığından bir sonuç
alınmadı. Bu şekilde birçok
ortadoks doktor tarafından
tedavisi gayri-kabil görülen
pekçok hastayı tedavi etti
durdu.

Andalini'nin oğlu ve kızı
da (Valentino ve Maria)
doğuştan şifacıdır. Ba-
baları onlarla ilgili olarak
gunları söylemiştir : «Bir
zamanlar, ne yalan söyle-
yeyim, onların benim gibi
şifacılık yapmalarını iste-
memistim. Çünkü bu yolda
benim karşılaştığım zorluk-
larla onların da karşılaşma-
larından korkuyordum.»

Bir anatomi profesörü o-
lan babasının da zamanında
bazı ruhsal yetenekleri ol-

duğunu da ifade etmiştir
Andalini. Kızı Maria bun-
dan 10 yıl önce şifacılığa
başlamıştı. Maria, bu ko-
nuyla ilgili olarak kendisi-
yle görüşen gazetecilere:
«İlk zamanlarda bu kudre-
tim hakkında ilgisiz kal-
mıştım fakat onu bastıra-
madım.» demıştır. Erkek
kardeşi Valentino'nun da
ilk ruhsal tecrübesi astral
projeksiyon olmuştu. Bunu
babas na anlattığı zaman
Andalini oldukça memnun
olmuştu. Astral seyahatin
tecrübesini kendi başından
geçirmiş bir insan olarak,
oğlunun ilk heyecanlarını
taktir ediyordu. Valentino
sonradan tib fakültesine
girdiyse de oradaki çalış-
malardan tatmin olmaya-
rak, okulu bırakıp ruhsal
şifa konusunda daha faal
olmak için neler yapması
gerektiğini babasına sor-
muştu. İçinden gelen ve
karşı koyamadığı bir itilim-
le bunu yapmıştı. Bundan
sonra babasından işin ince-
liklerini öğrenmiş fakat
buna paralel olarak tib bil-
gisini kullanmayı da ihmal
etmemiştir.

Bunlardan başka Andali-
ni 'Gente' dergisine verdiği
bevanatta her hastanın çe-
şitli dalga boylarında rad-
yasyonları olduğunu ve el-
lerini hastanın vücudunda
de dolandırırken bu dalga
boylarına akordlamaya ça-
lıştığını bildirmiştir. Yani
ruhsal şifa Andali'ni'nin i-
fadesine göre, bir çeşit bu
dalga boylarını ayarlamak,
normal durumlarına getir-
mek olmaktadır. (Psychic
News'dan)

Samimiyet ve İman Nedir?

P — Merhaba.

A.Ö. Merhaba efendim.

P. — Sorularınız varsa sorun.

A.Ö. — Peki efendim. Geçen celsede «Şuur ve idrakinizin geliştirilmesi ise bizatîhi beşerî tecrübenin bir neticesi olmalıdır. Sevinci ile, ızdırabı ile, ye's ve ümidî ile.» buyurulmuştu. Ve diğer pasajlarında da insanın «Devamlı olarak, sürüklenen, belli bir plânın tahakkuku için, sağından ve solundan dürtülen, ite kaka götürülen bir varlık olmadığı»ndan bahsedildi. Fakat burada, bir düşünce ile karşı karşıya kalıyoruz. Beşer kendi gücüne uygun düşen, bütün faaliyetlerde bulunuyor. Gayesine ulaşabilmek için samimiyeti ve inancı da var. Fakat, bu arada ilâhî yardımın vükû bulmasına ihtiyaç görülen hallerde oluyor. Bu hususu açıklamanızı rica edeceğiz.

P — Nasıl ki, hayattar bir varlık olarak, tekâmül nizamı içerisinde yaşarken, bu yaşayışınızın mümkün olan verimlilik içerisinde bulunması için, dış tabiat size nasıl yardım ediyorsa her şeyi ile, her vasıtası ile bu yardımı size kadar ulaştırmaya, indirmeğe çalışıyorsa, gene sizin özünüzün dışında bulunan ruhi vasat da aynı şekilde mütemadiyen yardımda bulunur. Bu gayet tabii bir hadisedir. Bu nokta iyi anlaşılmalı meseleniz basitdir. Kendi şahsî irade ve suuru ile hareket ederek, kendi tekâmülünü sağlamak ve içinde bulunduğu devrenin icaplarını yerine getirmek mukadderi ile dolu bulunan beşer için her türlü yardımdan istifade edebilmek, yani ona

sağlanan imkânları kullanabilmek, onun liyakati ile sıkı sıkıya alakalıdır. Liyakat teşekkül etmeyince imkânlardan istifade edilemez. Liyakatin teşekkülü sizin samimiyet, duyarak, anlayarak geçirmiş olduğunuz tecrübelerin sonucunda elde etmiş olduğunuz bilgi ve bu bilginin taşıdığı kudret ve bu kudrete haiz olmaktan dolayı bizatîhi sizin irade ve tasarruf sahanızın genişliği demektir. Liyakatiniz yükseldiği nisbette, hangi sahada olursa olsun yükseldiği nisbette, o sahaların vereceği imkânlardan faydalanmak, yardımları kullanmak, uzatılan ele sıkıca yapışıp daha üst merhalelerin basamaklarında çıkmak hakkınız olur. Bu kadar.

A.Ö. — Buyurduğunuz şekilde hareket eden bir fert kendi fonksiyonunun tahakkuku için bir samimiyet ve iman gösterir. Bu samimiyet ve iman kendisine yapılacak yardımları çekmedeki rolü nedir?

P — Samimiyet ve iman nedir? Bu iki tasavvur, kelime, beşer hayatının bütün tabiiyatını yönetecek kadar kendilerinde büyük mânâ taşıyan kelimelerdir. Samimiyet, iki cepheden mütalea edilir: Bir ferdin nefsaniyeti karşısında aldığı tavır. İkincisi, yeryüzüne doğarken ifa edeceği ödevin beşerî bir hüviyet içerisinde tavır alış, bir tabii ediliş tarzıdır. Samimiyet, nefsaniyetin karşısında hakiki olarak vicdan kanalı ile ve iyi zamanlarında sevgi kanalı ile kendisine verilmiş olan bilginin galbe çalması, daima galip gelmesi için gösterilen cehittir. Görevini yerine getir-

mekte olan varlığın görevinin ana materyelleri üzerinde hiç bir zorluğu nazarı itibare almadan tatbikat içerisinde bulunması samimiyetini ifade eder. İman ise, idraki mümkün olabildiği nisbette biricik Yaratıcının, Kaadiri Mutlak olan Allahın bir cüz'ü olduğu, yani onun sadık bir askerî bulunduğunu, hiçbir kıymetin, mevcut olan dünyanın, bedenli hallerin sağlayacağı ve sağlamış olduğu hiç bir kıymetin, hiç bir sadetin, hiç bir kudretin, hiç bir güvencin Kaadiri Mutlak Allah karşısında hiç bir değere hâlz olmadığını tam manası ile anlamaktır. Bu anlamak kelimesi bilmeğe yakın derecede, bu sezginin, bu sevginin, bu şekilsiz olmanın, bu ortaksız olmanın içersirdedir. Samimiyet ve iman beşer varlığının, hele şimdiki beşer varlığının asırlardan beri tadını unuttuğu bir cennet meyvasıdır. Bu cennet meyvası, bu samimiyet, bu nefis'n zebûn olması, bu vicdanın payidar olması, bu hür idrakin hür istekle beraber faaliyetinde bulunması, ne yazık ki asırlardan beri beşeriyetinizin kütle olarak özlemini çektiği ve bu özlemin şaşkınlığı ve yanıklığı içerisinde olmadık, mûhal, müggil yollara, sarp ve sapa dağlara vurduğu görülmüştür, görülmektedir. İşte, bütün hattı hareketinizde, baştan aşağı bilgiden ziyade samimiyet imtihanları vermektensiniz. Henüz imtihan, iman imtihanına kalbetmemiştir. Samimiyetiniz; vicdanınız ve bilginizin karşısındaki durumunuzdur. Samimiyetiniz, nefsinizin tevilsiz olarak ortaya konuluşu, fonksiyonunuzun yerine getirilişi ile hakî'î ihtiyaçlarınızın ortaya çıkışıdır. Beşer hayatının natamam bir hayat içerisinde devam edip gitmesinin başlıca amilleri işte bu samimiyet içerisinde dahil olan hususların ademî mevcudiyetidir. Bütün dini şeriat varlığın kendinde ve dışta ve vazifede samimî olarak faaliyette bulunabilmesine matuf emirlerle yasaklarla, zorlamalarla doludur. Beşer hayatı için son realite olarak tesbit edilen Ruhsal Organizasyon ve İdare Mekanizması Bilgisel ki bunun başlangıcı, Spiritizma dersiniz, bu realitede samimiyet, vicdanın, bilginin ve vazifen'in herhangi bir şüpheye, dağılmağa, sarsılmağa ve rûcua mahal verilmenden din-

denilmesi, tatbik edilmesi, yerine getirilmesi. Eğer hayatınız vicdan scsinizle, vicdan kanalı, ruhi kanalla elde etmiş olduğunuz bilginize uygun ve kendi kendinizi murakabede daima nefsinizi mağlûp edilecek derecede hareket edebiliyorsanız sizin için dine, mezhebe lüzum yoktur. Ancak, bunlarda aksaklığınız ve güvensizliğiniz mevcutsa mensup olduğunuz dinin emir ve yasaklarını izlemek suretiyle kendinizi disiplin altında bulundurabilirsiniz. Samimiyet meselesini, bildiğini dosdoğru bildirmek ve tatbik etmek tarzında vaktiyle medyumumuz vasıtasıyla sizlere bildirmiştik. Samimiyetiniz yukarıdaki cümlelerin tatbik ediliş yüzdesine göre mütemadiyen değişen bir durum arzeder. Bu değişiklik, sizin realite karmalarınızdan ileri gelebildiği gibi, şuurunuzun faaliyeti altındaki tahavüllerden de ileri gelir. Yani, kâhı zaman vicdanla bilginizi baskıya almağa kalkar, kâhı zaman bunları yapmamağa çalışırsınız. İmanınızın teşekkülü meselsi, samimiyetinizin subutu ve sabitliği nisbetinde kemale ulaşır. Mümin diye vasıflandırdığınız beşer, samimiyeti nisbetinde iman sahibidir. Eğer yalnız, kendinde mevcut olan şartları baskısında da görmek gibi bir nakıs temayüle sahip olarak hareket ediyorsa yani bizden olan bize gelsin gibi bir ifade kullanıyorsa, şüphesiz o kimselerin samimiyeti noksan olduğu için imanları da noksandır. Buna misal, beşeriyette mevcut olan dinlerin saliklerinin hali hazır vaziyettedir. Evet.

A.Ö. — Bir soru daha müsaade ederseniz.

P — Sorunuz.

A.Ö. — Bu, bizlerin yaşayışları içerisinde mütalea edilebilen bir keyfiyet olarak karşımıza çıkıyor. Bu sebeble, bir hususî sayın Plâna arz etmek istiyorum: Mese'â, bir insan hayatı boyunca, mümkün olduğu kadar tabii diğerkâmca faaliyetlerde bulunuyor. Ve bunda başarı da sağlıyor, yine kendi karınca kaderince. Fakat, öyle anlar geliyor ki, onun şahsî yaşayışı icabı, özel bazı talepleri oluyor, pek küçük. Bunda ay-

(Devamı sayfa 38'de)

Gökler Yer'e Açılacak

Halûk Egemen SARIKAYA

Biz artık metodolojik olarak gözlem ve deneylerimiz sonucu biliyoruz ki, birbirinin eği olmayan benzer şeylerin çeşitliliğinden bileşik yapılar oluşmuştur. Bu yapılar evrensel yaygınlıktadır. Birbirinin eği olmayan benzer şeyler ...n sayıda olursa bunların her biri değişik bileşiklerinin olasılık sayısı da ...n üstü n olur ve yakınsal dizilişleri yani çeşitliliğin kozmistaki yoğunluğu (yoğunluğu) ise aralarındaki uzaklık ile doğru oranlı olarak çoğalır.

Yaratılışı, yarıçap ve yüksekliği sonsuz olup dikine duran bir silindir gibi düğünürsek, ortak özellikli bileşiklerin üzerinde sorili olduğu her bir düzlem, yatay kesit olarak onda yer tutar. Atomaltılar, atomlar, bitkiler, hayvan ve insanlar, planetler, sistemler, galaksiler ve galaksi kümeleri vb... her biri sonsuz sayıda ve yaygınlıkta olarak birer düzlem üzerinde yaratılışta iç içe kesittirler. Her bir düzlem dilimi yaratılış içinde diğer dilimlerle yoğrulmuş her bileşik yaratılışın her yanına saçılmıştır. Böylece sonsuz uzaklarda bile güneşler, planetler hayvan, bitki ve insanlar vardır. Bu kesitlerin her biri evrimsel bir basamaktır: ruhlar için kendileri içinde. Duyularımıza çarpan her şeylerin kozmik bir yaratılışa, çokluğa sahip olduklarını biliyoruz.

Hiç bir bütün yok ki parçalardan oluşmemiş olsun. Örneğin, sayılarda gördüğümüz gibi, kozmos da birim, dizge, gurup halinde sınıflandırılmış olarak birbirine zımsıkı kaynaşık biçimde bulunur. Ne var ki, eýtışimsel oluş varoluğu her andışı anda ve zamanda sürrekli değiştirir, fakat bu durum onun yine de bileşiminin sonsuz değişik birim kütlelerden kurulu olmasını engellemez.

Her şey tek bir şeyin nicelik ve nitelik olarak görüntüsüdür. Olandan olmayacak, olmayacağı için sonsuz değişik bileşenlerin sonsuz çoğalmışıkları ise varoluğun özüdür. Yani Evrensel Baba'nın yansıttığı ışık, çıkış kaynağından sonra kozmik olarak mutlak sonsuzluğa değin genişlemiş, ve bu ışığın içeriği yaratılışın kendisi kılınmıştır.

Üstte belirttiğimiz yaratılışı kuran her birim kütle, içine giren tüm bileşenleri ile bir tesir kuşağına bağlıdır. Kozmos bu biçimde değişik ve sonsuz nicelik ve nitelikli tesir kuşaklarının birlikte yoğrulmasıyla tümüdür. Onu bir anki kendisi ile bir sonraki birbirinden farklıdır, çünkü evrimin özdevimi olan eýtışim (düyalektik) onu sürrekli değiştirir. Her tesir kuşağı için fonksiyonun bitişi, onun kapsamındaki diğer birbiriyle yeterince senkronize ve

uyumlu oluncaya değin sürer. Birlikteliğin bir en üst noktası vardır ve sonra balansı bozulması gerekir. Bu kuşaktan ayrılanlar yeniden başkalarına girerler. Bir tesir kuşağı içindeki her bir şey, gerçekte başka bir kuşaktanır. X kuşağı içindeki her bir şey değişik kuşaklardandır ve onlar yine kendi kuşaklarının frekansına sahip olarak kuşağında birleşmişlerdir. Baktığınız bu şu demektir ki: yaratılış iç içe girmiş parçalardan birdir ve her şeyden her yerde her şeyler kuruludur.

Bizim dünyamızın içinde olduğu tesir kuşağında daha bir çok planetler vardır. Onlar diğer sistem ve galaksiler içindedirler. Ve bu kuşağın bir planeti işte güneş sistemimiz içinde olan bizim dünyamızdır. Üstte açıklananlar gereği sistemimizin diğer planetleri de başka başka tesir kuşaklarına aittirler. Tüm bu değişik frekanslı kuşaklara ait olan gezegenler yeni bir tesir kuşağı kurmak üzere işte güneş sistemimizde birleşmişlerdir. Eğer siz buraya değin anlatılanları kozmik boyutlarda düşünür, usamlarsanız (muhakeme etmek) birden özge bir çokluğa varamadığınızı göreceksiniz. Ve «Nirvana»nın derin ve içli ezgisini duyacaksınız.

Güneş sistemimizdeki her planetin bağlı olduğu tesir kuşakları galaksiler boyunca yayılmıştır. Bizim dünyamızın tesir kuşağının içindeki diğer planetler, diğer sistem ve galaksiler içindedir ki böylece kozmik aşılama ile, yaratılış içi içe girmiştir. Bizim tesir kuşağımızdaki diğer planetlerde de insanlar vardır. Ve bu ırkların bazıları dünyamıza enkarnе edilmiş durumdadır. Dünyamız kendi kuşağı içindeki diğer dünyaların ırklarının birbirine kaynaştığı bir laboratuvar gibidir. İrk, bilimin kabül ettiği gibi yalnızca fizik değil onu da içine alan vibrasyon ve polarizasyon karakteri ile ayırt edilir. Yani beyaz derilli insanlar arasında bir çok ırklar bulunabilir. Sistemdeki planetlerde değişik tesir kuşaklarından gelen pek çok ırklar vardır. Bir sistem içinde pek çok sistem ve galaksilerinin akrabalığı varken, galaksinin kozmos içindeki odaklığını düşününüz. Sis-

temimizde bir tesir kuşağı içindeki diğer sistemlerden biridir. Öyleyse, galaksimizin de bağlı olduğu bir tesir kuşağı içindeki galaksilerden olduğunu anlarız.

Yüksök İdare Mekanizmasının enrivle planetimizde aynı tesir kuşaklı dünyamızın insanları kozmik bir aşılamaya sokulmuştur uzaylı evrensel ağabeyler tarafından, evrenin her yanında evrensel şiframalar periyodik devreler içinde olur. Dünyamızda da böyledir. Bizde dünyanın eksenel hareket düzlemi ile 23,5 derecelik bir açı yaparak bir koni meydana getirir. Buna dönme ekseninin presesyon hareketi denilir ki, bu hareketin kabaca periyodu 26.000 yıl kadardır. Dünyamızın presesyon hareketinden dolayı, eksen gökte 23,5 derecelik bir yarı çaplık daire çizer. Kutuplar yaklaşık olarak 26.000 yılda dolanmalarını tamamlayacağından bir yılda yaklaşık olarak 50 kadar hareket eder. Eksenin bir dairesel turu zodyak kuşağının birinci burcundan başlayarak 12, ne's'ne değin sürer ve böylece daire tamamlanmış olur.

Belki ki şimdiye değin dünya anlatıldığı gibi birçok 26.000 yıllık devreler geçirmiştir. Her devrenin beşeri devre sonunun ayağa kalkışı (kıymeti) ile karşılaşmış birçokları o çemberi aşip göklerin görkemli dünyalarına enkarnе olmuşlar ve sınıfta ka'ınlar ise daha değişik evrensel siklulara sokulmuşlardır. Atlantis, Mu ve Lemuriyeliler bundan önceki devrelere ait uygarlıklardır. Her devre sonunda beşerin binlerce yıldır uğruna çaba harcadığı şuur aydınlığına ulaşma kacası ile karşılaşılır. Toplumsal ayağa kalkış (külli kıyam) başlar. Uzaylı ağabeyler dünya insanının evrensellik ilkesini edinmesine yardımcı olmaya çalışıyordular. Her bilgelik özgeçmişine ulaşan insan için devre başarı ile bitirilmiş demektir. Uzaylılar aramızda ve bizleri beşeri yapay ayıracıkların ortadan kaldıracağı bir birleşmeye çağırıyordular. Biz dünyalılar halâ kendimizi yivip bitirmeye çalışırken tüm dünya için gökler yer'e açılacak. Kozmik ışığı getiriverler uzaylılar bize. Onu görebilen sahipleri daha yeterli

(Devamı sayfa 38'de)

BEDRİ RUHSELMAN'dan SEÇMELER

Ruhlar Arasında Sayfa 15 ve 16 dan :

«Bu günkü inkârcı akademisyen bazı dostlarımızın, iptidai bir insanın kendisine gönderilen mektubu kıymetlendiremediği için çiğneyip geçmesi gibi, bir telgraf veya telefon merkezinde bulunan görgüsüz şehirlinin, kendisine kucak kucak gelen haberler karşısında bön bön bakınarak hiç bir şey anlamadan orasını terketmesi gibi, veyahut da onbinlerce haber, tebliğ ve müzik dalgalarının tufanı içine gömülmüş olmasına rağmen ve bir radyo alıcı de clinin altında bulunduğu halde, sırf onun lâmbasını yakmak, istasyon işaretlerini bulmak için lüzumlu manipülasyonları bilmediğinden o dalgalardan hiç bir haber alamayan ve bundan daha beteri, o haberlerin mevcudiyetlerini inatla inkâr edecek kadar ahvalâlemden (âlemin halinden) bihaber (habersiz) bulunan bir insanın düçar olduğu gibi zavallı bir akibete düşmüş olduklarını görmeseydik.

«Amma bu temenniden ne çıkar? Bu akibeti görüyoruz ve göreceğiz. Çünkü insan Hazreti Âdemden beri insan olarak yaşamıştır. Binaenaleyh o, her insanın geçirmesi mukadder olan tekâmül safahatından birer birer geçmek zorundadır.»

Ruhlar Arasında Sayfa 16 dan :

«Bu gün daha ilerisini görenler ve araştıranlar insanların uzaktan birbirine tesir ettiklerini, birbirine bazı fikir ve duygular gönderebildiklerini keşfetmiş bulunuyorlar. Hatta bu fikir dalgaları bir takım lâboratuvar aletleriyle dahi tesbit edilerek bu gün akademik mefhum içine bile girmiş bulunuyor. İngiliz Ruhî Araştırma Cemiyetinin Proceedings ismi altında 21 cildi tecavüz eden neşriyatı bu neviden ilmi müşahadelerle doludur. Bununla beraber, herkesin bu kitapları karıştırıp oku-

ması ve onların üzerlerinde durması mümkün olabilecek kadar zaman henüz geçmemiştir. Binaenaleyh böyle yüksek tertipteki muvasalalar bahsinde, daha birçok mektuplar çiğneyecek, daha birçok telgraf ve telefon istasyonları bir koyunun yaptığı gibi ziyaret edilecek ve daha birçok radyo dalgaları inkâr edilerek istifadesiz bir halde ziyan olup gidecektir.»

Ruhlar Arasında Sayfa 17 den :

«Bu gün ilmi bir hakikâttir ki, bazı insanlar hiç görmedikleri bir kitabı bir mektubu, bir gazeteyi mükemmelen okuyabilir ve bir insanın kafasındaki düşünceleri keşfedebilir. Biz bunların müteaddit (birçok) misallerini bizzat gördük ve tetkik ettik.»

Ruhlar Arasında Sayfa 18 den :

«Bir taraftan ruhların mevcudiyetini birçoklarına inkâr ettiren cehaletin baş sebebi bu inkârcıların ruhlardan haber alamamış olmalarıdır. Diğer taraftan ise bu haberler ruhi yollardan kendilerine mütemadiyen (devamlı olarak) geldiği halde, tıpkı evvelce zikrettiğim, haber tufanı içinde bihaber kalmış biçareler gibi bunlar da bu haberleri idrak edememekte dirler. Demekki bu insanlar, gafletlerinin neticesi olan bu duygusuzluklarını hareket noktası olarak kabul ediyorlar ve ona göre de ruhların mevcudiyetlerini inkâr ediyorlar. Fakat ruhları inkâr ettikleri için de bu gafletlerini gidermeğe yarıyacak müsbet faaliyete geçmeğe, yani ruhlarla görüşmenin ilmi yollarını araştırmaya lüzum görmüyorlar. Onların bu cahitsizlikleri de ruhlardan gönderilen haberleri duyma kabiliyetlerinin inkısaflına tam bir ruh melekesinin ifadesi olmaz. Böyle olunca, hakikate ne tek bağı-

na (kâlp yolu) ile ne de tek başına (akıl yolu) ile ulaşmanın imkânı olmadığı anlaşılır. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, bu gibi hareketlerin, daima noksan ve tek taraflı kalmaları mukadderdir.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 6 dan :

«Medyomluk ve hipnotizma, manyetizma, animizma gibi insan fizyolojisi ile ilgili bütün metapsişik bahislerin tetkik ve mütalâası, unutulmamalıdır ki, onların ancak birer etüd vasıtası olarak kabul edilmesi esasına dayanır. Bunları gaye ittihaz ederek (alarak) işe girişenlerin, faydalı ve tatmin edici neticelere varabileceklerini zannetmiyorum. O halde bu vasıtaların kullanılacağı yerler ve işler vardır. İşte ancak bu işler gaye ittihaz edildiği zamandır ki, bütün bu metapsişik tatbikat üzerinde durmak ihtiyacı, tabii ve hayırlı karşılanabilir. Aksi takdirde bu yoldaki faaliyetler, ancak geliş geçici bir merak salkıyla yapılmış, sun'î işlerden ibaret kalır. Karşılaştığımız hadiseler de bunun böyle olduğunu bize göstermektedir.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 6 dan :

«Geliş geçici, maksatsız bir faaliyetin ne faydası olabilir? İnsan birkaç kelime ile yalan yalmış da olsa b'ir masanın başında ruh çağırmasını becerebilir! Karşısına aldığı rastgele sansitif bir insanı da hemen hemen hiç bir bilgisi olmadığı halde kolayca uyutabilir. Fakat ruhu çağır-dınız, insanı uyuttunuz amma sonra ne yapacaksınız? Bir ruhla karşılaşmak veya uyuyan bir insanın karşısında bulunmak, eğer sadece o ruhu seyretmek veya o insanın uykusunu temaşa eylemek için ise, buna sarfedilecek en ufak bir emeğe bile

yazık olur. Zira bu temaşa merakı nihayet bir iki tecrübeye tatmin edilir ve ondan sonra da yapılacak iş kalmaz, Hele eğer bir insan bunu, başkalarına karşı bir gösteriş veya bir marifet diye veyahutta herhangi bir çıkarını temin etmek maksadıyla yapıyorsa, şimdiden arzedeylim ki bu iş, tasavvur edilen faydayı değil, akıllarda bile olmayan zararları ve belki de bazı felâketleri mucip olabilir ki, bu haller de gene az çok kısa bir zamanda tecrübelerin ya inkıtana (kcsilmesine) veya soysuzlaşmasına müncer olur.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 7 den :

«Medyomluğu ve manyetizma yapmanın öğrenmek, herkes için nihayet bir saatlik iştir. Fakat onların istihdaf ettiği (yöneldiği) yollarda bu işleri vasita olarak kullanmak kudretini kazanmak, kâfi derecede bilgi ve görgü kabiliyetlerinden mahrum herhangi bir insanın beceremeyeceği kadar büyük bir mescedir. Zira spiritizma, manyetizma maniplasyonu, yani ruh çağırma ve adam uyutma marifeti diğer ilim şubelerindeki vasıtaların kullanılmasındaki güçlük yanında hiç bir müşkilât arzotmez. Bunların hepsi bir iki saatte öğrenilmesi mümkün olan çok basit şeylerdir. Fakat bu küçük ve basit işlerin tatbikatına geçince, insanın karşılaşabileceği neticelerin ciddiyeti ve ehemmiyeti ve ekseriya içinden çıkılmıyacak kadar karışık muammalarla yüz yüze gelinmesi ve bilhassa bazı zuhuratın (belirtilerin) insanı kolundan tutup iyi veya kötü yollara sürükleyici kudretler göstermesi, hiçbir ilmi vasıtanın tatbikatı sırasında rastlanmıyacak hususî haller ve güçlükler arzeder.»

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeii olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Hayvanlar Neden depremi önceden bilirler?

Dr. Gültekin CAYMAZ

2-5 Şubat 1972 tarihlerinde ODTÜ, Ankara'da toplanan «Türkiye'de Deprem Sorunları ve Deprem Mühendisliği Sempozyumu» nda 3 Şubat 1972 günü saat 15.10 da kısa bir konuşma yaptım. Oturum başkanı İTÜ Arz Fiziği Enstitüsü Direktörü Prof. Dr. Kâzım Ergin idi. Prof. Ergin Türkiye'deki deprem mühendislerinin hepsinin hocasıdır.

Burdur depremiyle ilgili bir konuşma yapan mühendis, depremden olan ölümleri azaltmak için evlerin nasıl yapılması gerektiğini belirtti. Kendisinden sonra söz aldım ve depremlerdeki ölümleri azaltmak için başka tedbirlerin de alınabileceğini belirterek gunları söyledim:

Bilindiği gibi büyük depremlerden 15-20 dakika önce evcil ve yabani hayvanlarda bağırma, kaçma tarzında bir korku davranışı, bir korku tepkisi olmaktadır. Bu tepki, doğal bir olaydır. Bu doğal tepkinin hangi fiziksel kuvvetler tarafından yaratıldığını bulabilirsek, biz de hayvanlar gibi, gelmekte olan depremi önceden anlayabiliriz dedik ve bir takım fiziksel deneyler ve araştırmalar yaptık. Hayvanları etkileyen faktör belki ultrasonik ses titreşimleridir dedik. 1970 yılında Gediz depremi bölgesine götürdüğümüz özel bir araç ile deprem sırasında ölçme yaptık ve anladık ki, etkili faktör ultrasonik ses titreşimleri değildir. Daha sonra ise hayvanları etkileyen faktörün depremlerden önce yükselen havadaki elektrik voltajı olduğunu gene gözlem ve deneylerle saptadık. Son 15 aylık zaman süresi içinde depremlerden önce havanın elektrik voltajında bir yükselme olduğunu 90 defa saptadık. Bül-

tün belgeler ayrıntılı bir şekilde Hidrometeoroloji Dergisi'nin önceki sayılarında yayınlanmıştır. Kullandığımız voltmetre ODTÜ de mevcut olan bir D. C. voltmetrenin benzeridir.

Yüksek voltajı gören ve sonraki depremleri bilen yüzden fazla tanık var. Bunların arasında tıp doktorları, fizikçiler, profesörler var.

Depremlerden önce arz içindeki elektrik akımlarının değiştiği bilinmektedir. Arzın manyetik alanında değişimler olduğu bilinmektedir. Bazı sulardaki radyoaktif maddelerin arttığı bilinmektedir. Havanın elektrik voltajında da artma olduğu bilinmektedir.

Açık havada yere yıldırım düşerse arkasından derhal bir deprem geleceği Japonya'da bilinmektedir. Bu durum bana ve ODTÜ den elektronik yüksek mühendisi Kubilay İnal'a Japonya büyük elçisi sayın Tasuo Suyama'nın kendisi tarafından söylendikten başka daha önce 22 nisan 1971 tarihli Ankara Daily News gazetesinde de yayınlanmıştı. Depremlerden önce evcil ve yabani hayvanlarda korku davranışları olduktan başka havadaki kuşlarda bile acip, korku davranışları görüldüğü bize aynı gün Japonya büyük elçisi tarafından söylenmişti. Daha sonra ise benim sempozyumda yaptığım bu konuşmadan sonra aynı toplantıya katılan ODTÜ den inşaat mühendisi sayın Abdürrezak Kepez Kütahya'daki depremden önce kendi evlerindeki kuşun asırı şekilde bağırmağa, uçuşmaya başladığını ve sonra da deprem olduğunu söyledi. Havadaki kuşları bile etkileyen faktörün ne olduğunu gösteren de-

neylerden biri 1953 yılında Almanya'da yapılmıştır. Schua'nın yaptığı deneylerden anlaşılmalıdır ki, hayvanlar havanın elektrik voltajının yükselmesi halinde kaçma tarzında bir tepki göstermektedirler. Depremlerden önce de havanın elektrik voltajında bir yükselme olduğunu biz deneysel olarak saptadığımız göre, hayvanları depremden önce korkutan faktör, yükselmiş olan havanın elektrik voltajıdır diye düşünebiliriz.

Yüksek hava voltajının hangi fiziksel mekanizmalar ile depremlere yol açtığını açıklayan bir teorimiz vardır. Bunun temeli, havadaki yüksek voltajı oluşturan elektromanyetik dalgaların frekansına uygun titreşimlerin, piezoelektrik etkiden dolayı arz tabakalarında oluşmasıdır.

Bu teori her halde deneysel olarak ispat edilebilir karnsındayız .

Bu teoriye dayanarak bazı çalışmalar yapılsa depremleri önlemek bile mümkün olabilir diyoruz.

Bu konudaki ayrıntılı bir yazı önceden bir tebliğ halinde bu sempozyumun yö-

netçisi mühendis Dr. Polat Gülkan'a üç ayrı kopya halinde verilmiştir.

Bizim bu çalışmalarımız üniversite yetkilileri tarafından incelenmelidir.

Devlet tarafından desteklenmelidir.

Bilim adamları, yapılan gözlem ve deneyler konusunda suskun kalmamalıdır.

Bilim dalma gözlem ve deneye dayanır.

Bilim adamı, sözü geçen gözlem ve deneyleri, deney ve gözlemlerle yalanlamalı veya doğrulamalıdır. Fakat suskun kalmamalıdır.

Benim bu konuşmamdan sonra oturma başkanı sayın Prof. Kâzım Ergin şu konuşmayı yapmıştır :

Depremlerin önceden bilinmesi, can kaybını önlemek bakımından çok önemlidir ve bu alanda başka ülkelerde de çalışmalar yapılmaktadır. Arzdaki elektrik akımı değişimlerinden ve manyetik alandaki değişimlerden faydalanılmaktadır. Hava elektriği konusundaki bu çalışmalardan da haberdarım ve olumlu karşılıyorum.

İKİ YENİ KİTAP :

● **POSTACI:** Teoman UÇGUN, Fevkalâde sade ve bilgelik dolu spiritüel hikâyeler. Ülkemizde ilk def'a yazılan öğretici spiritüel hikâyeleri özellikle moralinizi takviye için okuyunuz. 5 TL.

● **100 Yıl Boyunca RUH FOTOĞRAFÇILIĞI :** Yazan : Tom PATTERSON. Bedensiz ruhların film üzerinde bıraktıkları kendi suretlerini, ışık radyasyonlarını nasıl bıraktıklarını resimlerle ve selâhiyetli bir açıklamayla öğrenebilirsiniz. 10 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Kendinizi Uygun Şekilde Seviniz

© J. L. LIEBMAN ©

Ne gariptir ki din çok kereler bir insanın başkalarına karşı vazifelerini idrak hususunda çok ince ve lâstikli olduğu halde, insanın kendi kendine karşı olan vazifesi hususunda basit görüşlüdür. Dine göre, insanların, birbiriyle olan muamelelerinde nasıl hareket etmeleri gerektir; bu, sanki bu aynı insanlar, kendi kendilerine karşı olan muamelelerinde doğuştan bilgili ve usta imişler gibi bütün teferruatıyla onlara öğretilmelidir... Din ve ahlâkının zayıf noktalarından biriy budur.

Hakikatte, başkalarına karşı zalimlik ve katılık ahlâka zıttır diye, insanlara öğretiliyor; kendinden nefret hissinin de aynı derecede feci ve ahlâka zıt olduğu da bu insanlara öğretilmelidir.

Sevgi ve nefret bâzan başkalarına bâzan da kendimize karşı duyulan hislerdir. Bugünün psikolojisinin büyük buluşlarından biri de şudur: Kendi kendimize karşı aldığımız vaziyet, başkalarına karşı olan vaz'ımız kadar, hattâ bâzan daha karışıktır. Dinin emri «Komşunu kendin gibi seveceksin» dir. Bu emri şimdi şöyle tefsir edebileceğ vaziyette bulunuyoruz: «Kendini uygun şekilde sevecek, sonra da komşunu seveceksin!»

New York'un belli sosyal hizmet liderlerinden birine, bir sosyete hanımından mektup geliyor. Bu hanım, New York çocuklarına yardım işinde bu zayın servisi koluna katılmak arzusunun bildirmektedir. Kadın kendi kusurlarını uzun boylu sayıyor ve nihayet «Belki sizin dâvanız uğrununda sarfedeceğim gayret benim bu kusurları

rimi örter,» diyor. Bu mektubun geçikmiş cevabı şudur: «Sayın Hanımefendi! Sizin gerçekten muhteşem kusurlarınız, şimdilik çok fazla büyüktür. Hiç bir şey sizi bunların acısını tevazuunuzun kurbanlarından çıkarmanıza mâni olamaz. Size tavsiyem şudur: Önce kendinize karşı sevginizi artırınız, sonra başkalarına sevgi dağıtmağa kalkışın.»

Din ve din ahlâkı sahalalarının bir çok salâhiyetlerini bu görüş noktasını hoş görmeyecekler. ve diyecekler ki: «Sen, insanlara kendi kendilerini sevmeyi tavsiye etmekle çok tehlikeli bir doktrini ortaya atmış bulunuyorsun; çünkü bununla, zaten kuvvetli olan benlikçilik duygusuna, bir müeyyide vermiş oluyorsun. İnsanlar esasen kendi kendilerini lüzumundan çok fazla severler. Kendini sevmek kötü şeydir; bu arzuyu kökünden kesmek lâzımdır; hayatın hakiki ülküsü nefis sevgisini boğup, kendini başkalarının hizmetine vakfetmektir. İnsanlara öğretilecek şeyler işte bunlardır.»

Benlikçiliği kötüleyip altruizmi yükseltmek dinin eski an'anesidir. Muhakkak ki çok değerli bir hedefi gözönünde tutar; fakat beşer tabiatını hesaplamakta bir çok yanlışlıklar vardır. Hakikaten elimizde olmadan kendi kendimize karşı iyi miyiz? Deliller bunun aksini gösteriyor. İnsanlar kendi kendilerine karşı iyi olmayı arzu edebilirler, fakat bu gayeye ulaşmak için ne kadar yanlış ve idraksızca hareket ederler! Hakikat şudur ki: kendimize, ekseriyetle başkalarına ettiğimizden daha katı, daha taassuplu ve daha intikamcı şekilde muamele ederiz, İntihar, kendini sakatlatma, sarhoşluk, uyusturucu maddelere düşkünlük, ve daha türlü suljstimaller, insanın kendi kendisini ne derecelere düşürebileceğini gösteren acı delillerdir. Bu kendinden nefret duygusu, yalnız zayıf seciyelilerle delilere inhisar etmez. Tanınmış Amerikalı muharrir John Jay Chapman gibi bir adam kendi nefisinden siddetle nefret ederdi. Bir tanıdıkla aralarında geçen bir münakaşadan sonra, elini alevli ateşin içine sokuyor; neticesi feci. Cerrahlar, Chapman'ın elini kesmek mecburiyetinde

kahyorlar. Artist Van Gogh yine böyle ehemmiyetsiz bir sebeple kendi kulağını kcsmiştir. İyi tanınmış bir gazete sahibi, yaptığı bir hovardalığa pişman oluyor, kondini kaynar su teknesine atıyor. Bunlar ifratlı vakalardır. Fakat alelâde insanların hayatında nefse karşı yapılan sulkastlar, zararlar, günlük hâdiselerdir .

Bu gibi hareketler insanın yalnız kendisine değil, cemiyete karşı da cinayet kabildendir. Kendinden nefret eden, kendi kabiliyetlerine, kudretlerine, ve rikkat hislerine karşı hürmet hissi olmayan kimse, başkalarına da hürmet edemez. Kendi biçimsizleşmiş suretini başkalarında görürce, onlardan da için için nefret eder. İnsanın kendi şahsiyetine karşı besliyeceği sevgi, kardeşçe bir cemiyetin ve ferdi kalb huzurun temelidir. Kendimizi sevelim demekle kendimizin üzerine titriyelim, kibir ve gurura gidelim demiyorum. Fakat ısrarla diyorum ki, iyi ve ahlâkî bir hayat yapısının esas malzemesinden olarak insan kendi kendisine lâyıkıyla saygı beslemesini bilmeli, ve bir zatın dediği gibi «Bir insan kendi kendisine dostça bir hürmetle arkadaşlık etmeli.» Derin mânasıyla, önce kendi özümüzle ehli alâkalarımızda barışık olmalıyız ki başkalarıyla olan alâkalarımız da iyi olalım.

Bugünün ps'kolojisi, bize öğretiyor ki: Kalb huzuru bulmağa muvaffak olmamızın sebeplerinden biri de, kendi kendimize iyi muamele etmesini öğrenmemiş olduğumuzdan ileri gelmektedir: bunun neticesi olarak ta başkalarına karşı nasıl davranacağımızı öğrenmemiş bulunuyoruz. Psikojloji, sahte bir benlik sevgisinin ve yitici bir benlikten nefretin altında saklı bulunan sebepler açığa vuruyor. Din, psikojloji ile birleşme, hakikî benlik sevgisinin ne olduğunu pek iyi gösterebilir.

Nazarî olarak, din daima, hakikî benlik sevgisini inkışaf ettirmeğe çalışmıştır. Daima, her insanın şahsiyetinin ayrı bir kıymeti vardır, ve her insan kudsîdir, di'ye telkinatta bulunmuştur. Fakat bu kudsîyeti gerçekleştirmek işini başarmakta şaşılacak derecede zayıf kalmıştır. Biliyoruz ki akıl hastaneleri, kendi bedenlerini sa-

kathyan ifratçılarla doludur. Fakat bütün dünya sokakları, kendi kendilerini suçlu çıkarma ve benliklerini alçaltma yollarıyla görünmez şekillerde kendilerini akli ve manevî olarak sakathyan sayısız insanlarla doludur. Benliğe karşı sahte vaziyetlerin örneklerini araştırıp, insan şahsiyetinin daima değişen ve birbirini nakzeden evolution'u hakkında psikolojinin keşfetmiş olduğu keyfiyetleri öğrenmemizin zamanı gelmiştir.

BENLİĞİN İNKİŞAFI

İnsan benliğiyle bu benliğin inkışafı hikâyesi gerçek çok meraklı bir romandır. Hem de kahramanlar, maceralar, yiğitlikler, bozgunlarla dolu bir roman. Olgunluğa ve huzura erişmek için, bu benliğin gitmesi gereken yol tehlikeler, engeller, ve yanlış mefhumlarla doludur. Bu yanlış mefhumların en büyüğü sudur: Benlik insanın doğuşunda bulunan bir cevherdir, hususiyetleri de önceden teşekkül etmiş ve değişmez unsurlardır.

Ne müthiş yanlış!

İnsan benliği bir ative değildir; bir basarıdır. Tanrının d'imağından müttekâmil şekilde çıkmış ve değişmez bir realite değildir. Bilâkîs, çok emekle kazanılan bir ilerlemedir, hem de yolda birçok aslanlarla karşılaşmak, hakikî ve hayalî bir çok canavarları yenmek suretiyle... Bir benliği kazanmak, daimî bir muharebe. sürekli bir amelîyedir, ve öyle bir muzafferiyettir ki kalbimizin son darbesine kadar ikmal edilemez.

«Benlik romanı»nın başlangıcında, kendimizi uğultulu ve gürültülü bir karışıklıkla yüz yüze buluruz. Gözlerimiz uyku halinden, realite haline geçmek üzere açılır, ve ne görür, donuk ışıklar, hayal meyal şekiller. Kulağımıza bir takım sesler gelir, bazıları bizi teskin eder, kimisi korkutur: sonra altımızda sallanan, kayan zemine kendimizi yavaş yavaş alıştırdırırken durmadan çalışan kafalarımız da burada ufak bir nizam kurmağa, orada min'miniclik bir mâna görmeğe başlar. Hislerimiz silâhsızdır, müdafaasız ve tazedir; büyüklerin dünyasını saran muhit içinde şimşek gibi

● Lütfen sayfayı çeviriniz

çakan gerginlikleri hissederiz. Yavaş yavaş kendimizi acıip çocukluk ülkesine alıştırmız, fakat kuytu köşelerde pusuya yatmış bir çok tehlikeler, ve açık bir ovayı süpürüp geçen soğuk rüzgârlar gibi garip bir his fırtınaları durmadan karşımıza çıkar. Ana - babalarımızın bize mahsus sevgi ülkesine bir rakibin girişi, yeni bir kardeşin dünyaya gelişi; uyku halinde bulunan kışkançlık devleri uyanır. Korku, öfke, emniyetsizlik ve acı hisler, bu büyüme devremizde nice günlerin güneşini karartır.

En ilk çocukluk devremizin malı olan adacığa sahip olacak hale gelmez, bakarız ki bizi yeni ve daha acayip bir dünyaya atıverirler: «Mektep» denilen bu dünya bizi hem korkutur, hem de büyüler. Arkadaşlarımızla rekabet, kuvvetimizin acımlı şekillerde denemesi, ilk gençlik devresinin güç halleri, bu devrenin güzelliğini bozan ufak tefek muvaffakiyetsizlikler ve büyük ziyaniar, büyüme ameliyesinin karışık nimetlerini reddetmemize vesile olur. Geçmiş zamana, eski hallere, daha emniyette bulunduğumuz devreye dönmeyi arzu ederiz.

İlk gençlik çağında bulunan çocuk, çok kere o çok sevdiği eski çocukluk ülkesine dönmek ister; çünkü orada daha az rekabet vardı, ve her şeyi kendisine başkaları veriyordu. Hayatın her yeni merhalesi, hislerimizi sarsar, veimizin kırıntılarından, ve eski kalıpların kıymetli kırık parçalarından yeni vaziyetler bina etmeğe sevkeder.

Derece derece, eğer iyi yaralanmış bir olgun yaşa gelirsek, eski devrelerdeki menfaatlerimizin kaybını hoş görüncül öğreniriz. Muasırlarımızın rekabetini karşılar, kendi kabiliyetlerimizi ve benliğimizi çok acı duymadan başkalarıyla paylaşmayı öğreniriz. Cezaya ve zıtlıklara lüzumsuz ve fazla endişe duymadan tahammül edebiliriz. İyice anlarız ki yolumuz ileridedir ve artık geriye dönmeğe imkân yoktur; esasen böyle bir ric'at ancak üzüntüyü mucip olur.

Bu olgunluk yolundaki tuzaklardan sağ kurtulmıyanlar da vardır. Bir çok kimseler, çocukluk veya ilk gençlik hal-

lerinden kurtulamaz ve benlik inkişafının olgunlaşmamış bir derecesine takılıp orada kahrılar. Aile geçimsizliği, dağılmış bir yuva, ana veya baba tarafından reddolunma veya bedeni bir kusurdan dolayı farklı muamele görme, büyüme halindeki «ego» nun yolunu şaşırtır, ve benliğe karşı mâkûl bir sevgi yerine insanda sakat bir kendinden tikslenme hissi uyanır. Bu ise «narcissizm» e yol açar. Narcissizm kendi kendine hayranlığın tersine dönmüş şeklidir ki kendinden tikslenme hissinden ileri gelmiş ve onunla karışmıştır.

Bu noktayı basit bir misal aydınlatabilir. Ana-babasının sevgisine son derecede muhtaç bir küçük çocuk, bu çok derin arzusunun mahrum bir haldedir. Anası ile babası birbirinden nefret etmektedirler, bu çocuk onların bir ân evvel birbirlerinden kurtulmasına engel olduğu için, onu kendilerine yük sayıyorlar. Kendisini sevmeleri gereken bu iki kişi tarafından reddolunmuş vaziyette bulunan bu yavrucuk, kendi değersizliğine inanıyor; bu yüzden, içindeki bütün sevgi kabiliyetini kendi benliğine çevirmekle mahrumiyetinin yerini dolduruyor, ve annesi ile babasının yerine kendi kendini seviyor. Böyle bir çocuk, kendi benliğinin duvarları arasına hapşolunmuş, hiç kimseyi sevmeyen ve kimse'nin sevgisini benliğine sokamıyan bir bedbaht olur. Böyle bir narcissizm, kendini sevmenin çok sakat bir şeklidir, sevilmemekten, aşağılık duygusundan ve maske altında yaşamaktan ileri gelen bir haldir.

Dr. Robert Lindner «Gayersiz Âsi» adlı kitabında yirmi üç yaşında bir suçlunun hayatını tetkik ediyor, ve tâ çocukluğuna ait hâdiseleri gözden geçirerek temayüllesinin köklerini araştırıyor. Ne buluyor? Çocuğun babası son derecede sadist bir adammış, annesi de çocuğu müdafaa edecek kudrette değilmiş. Çocuk nasıl bir his altında büyüyor? «Bu dünyada beni seven insan yoktur: bu katı kalbli dünyadan elimi geçireceğim her şeyi ancak kâhımcı hakkiyle alabileceğim.» diye düşünüyor. Çocuk kendini, düşman bir muhit içinde tek başına görüyor, herkes yabancıdır, herkes düşman. Nihayet ağır vaziyetlere, ve

günün birinde bir hekimin şefkatli eline düşüyor. Hekimin dirayet ve şefkatinin karşısında derdini döküyor ve dermanını buluyor. Bu sayede narcissizm felâketinden kurtulup, hayatın korkusuzca bir alışveriş dünyası olduğunu idrâk ederek yeni bir hayata kavuşuyor.

Bir takım narcissistler kendi kendilerini öldürecek derecede severler. Bütün pencereleri ayna haline konmuş kapalı bir odanın içinde kendi kendilerini boğarlar. Stephen Vincent Benét «John Brown'un Cesedi» adlı eserinde bir narcissit'in feci hayatını tasvir ediyor. Ducey adında güzel bir cennetli kadın, kendi kendisine son derecede düşkündür; ve bu sakat sevgi, aşırı dereceleri bulmuştur. Bu yüzden evlenme ve bir başkasının kendi vücuduna mâlik olması fikri kadını çıldırtıyor. Aynanın karşısına geçip, vücudunu seyreden hislerini şöyle ifade ediyor:

«Şekerim, seni seviyorum,» diye fısıldadı,

«Seni seviyorum, şekerim.

Senin benim kadar kimsi sevmeyiz, öyle değil mi canım?

Senin ne şeker olduğunu Lucy'den başka kim bilir?

Evlenmiyeceksin, şekerim; beni bırakıp gitmiyeceksin.

Biz onların hepsini hoş tutup eğleniriz, şekerim.

«Her zaman bizimle dansedecek sevgililer,

Bizi cınatacak havalara varsın olsun!

Fakat beni bırakıp gitmiyeceksin, şekerim.

buna ben dayanmam!

Sen beni bırakıp bir erkeğe varamazsın!.

Bu yeni narcissizm belki kendini sevmeye gibi göztükür, fakat sahte bir histir. Kendine hürmetten mahrum bir kendine düşkünlük hissidir. Yukarıda gösterdiğimiz iki misaldaki şahsın vaziyeti de, hapsedilmiş inkışaf hâdiseleridir. Bunlar hiç bir zaman gerçekten kendi kendilerini ne sevmişler, ne de kendilerinden emîn olmuşlar. Birincisi her zaman belniğine işlemiş olan değersizlik kanaatini örtmek, ikincisi ise,

kendi hayalinde sevimli bir şahsiyet yaratmış ve başka türlüünü görmeğe cesareti yoktur. Dr. Schilder, «İnsanın Ülküleri ve Arzuları» adlı eserinde dediği gibi, narcissist, içtimai âfâkalarında daima çarpıktır. Başkalarını, sadece sevgi ve takdir dağıtan insanlar halinde görür. Kendisi de başkalarından takdir görmedikçe bir türlü memnun olamaz.»

Bu aşırı egosantrik duygu çok kereler ceza şeklinde kendini gösterir. Egosantrik enerji, kendini medh-ü senâ kuruntularına hasreder, normal meşguliyetlerden ve sevinecek herhangi harici şeyden uzak durur. Neticce Mesleki muvaffakiyetsizlik ve insanı aşağılatan ıstırap. Böyle bir adam, sanki bağrında kendini için için kemiren, durmadan ve her zaman artan miktarlarda sevgi ve takdir yemi isteyen bir kurt varmış gibi, daima ıstırap içindedir. O, olgun yaşa gelmiş hiç bir mâkûl insanın bekliye-miyeceği tip ve miktarda gıdanın eksikliğinin verdiği açlık içinde kıvrılmaktadır! Bozulan yuvalar, işte veya cemiyet içinde geçimsizlik, hattâ beşer duygularının kuvvetlisi olan anne veya baba sevgisinin bozulması bu bebeklik hissinin neticelerindedir.

«Ego» nun kat'ettiği olgunluk yolu üstünde kendinden nefret veya kendini yok etmek temayüllerine çok rasgeledir. Hakikatte, bir insanın kendi nefesine karşı dalma daha zalim olabilmesi biraz da hazır vaziyette bulunmasından ileri gelir. Başkaları, tecavüzlerimize hedef olmak için daima yanımızda hazır değildir. Halbuki, bizim kendi benliğimiz, uykuda bile, hücumu uğramağa hazır bir kale, yıkılabilecek bir istihkâm, veya mahvedilebilecek bir düşman vaziyetinde her zaman elimizin ulaşabileceği bir yerdedir. İntihar, insanın mutlaka kendi kendini sevmediğini ispat eden aşırı bir delildir. Bir çok insanlar, kabiliyetlerini, enerjilerini, ve yaratıcı meşguliyetlerini harap etmek suretiyle bütün hayatlarını kısmi intiharlarla geçirirler. Sâhiden, çok kere bir insan, başkalarına karşı iyi olmayı, kendi kendine karşı iyi olmaktan çok daha kolay öğrenebilir.

(Devamı sayfa 40'da)

TANRIM!

BAĞIŞLA BENİ...

● Erol ERDOĞMUŞ ●

Varsa karşında Sana direnen güçlükler, düzeltilecek biçimsizlikler; varsa çözer düşüncelerinde önce'ler sonra'lar; bilgisizlikler, yanılmalar, gelişmeler... Ağzım kurusun, evreni Sen yarattın derim ancak o zaman Tanrım.

Zaman ve mekân varlığını ben; bağlı bilincimle sınırlıyorum. Bana göre her sürenin bir başlangıcı bir sonu; her cismin uzunluğu, genişliği, yüksekliği olmalı. Evrenin yaşının bir başlangıcı bir sonu, evrenin uzunluğu, genişliği, yüksekliği olmalı. Evrenin yaşının bir başlangıcı varsa, onu bir yaratan; yoktan var eden olmalı.

Zaman ve mekân varlığını ben; bağlı bilincimle sınırlıyorum. Bağışla beni Tanrım. Evren yaratılmışsa çözer, ikiye ayırmalı zamanı. Evren yaratılmadan önceki zaman; evren yaratıldıktan sonraki zaman diye. Evreni yaratanın, evreni yaratmadan önceki düşüncesi nedir? Sonradan aklına gelen ve evrenin yaratılmasına neden olan düşüncesi nedir? Tanrı insan mıdır ki, aradığı, araştırdığı, bulduğu düşünceleri olsun. Tanrı insan mıdır ki, düşünceleri tekâmül etsin; önce'si sonra'sı olsun Tanrının düşüncelerinin. Bilgisi kit Tanrı, tekâmül eden Tanrı olur mu hiç; olur mu?

Evrenin bütününde zamanın ve mekânın başlangıcı ve sonu yok. Evren bağısızlıktan sonsuzluğa; sonsuzluktan bağısızlığa doğru yankılanır durur. Başlangıç ve son olmadığı için evrende; her an başlangıç gibidir, her an son gibidir. Başlangıç ve son kavramı, benim gibi zaman-mekân idrakli varlıkların bağlı bilinçlerine göre biçimlenir ancak.

Sen ki Tanrım; ne zamanla ve ne de mekânla bağımlısın. Ben Seni nasıl anlar, nasıl kavrayabilirim? Seni anlayıp kavradığımı sanıyorsam, zaman ve mekânla sınırlandırarak; ağzım kurusun putlaştırmış olmalıyım ancak Tanrım Seni. Beni bağışla Tanrım. Şunu seversin, bunu sevmesin... Şuna kızsarsın, buna kızmazsın... Şundan hoşlanırsın, bundan hoşlanmazsın... Gördün mü Tanrım? Kişilik verdim sana, putunu yaptım senin; putuna tapıyorum. Tanrım bağışla beni.

Kendi her tekâmül düzeyine göre ben, Senin putunu yapar ona tapırım. Zaman ve mekân çöllerine lâyık bir bedeviyim çünkü. Bulduğum tekâmül düzeyindeki duyuş, düşünüş ve davranışlarımla tecessüm ettir-

diğim serabına tapıyorum. Serapların ardındaki tekâmül vahalarına doğru yol alıyorum.

Tek'ten bütün'e; bütün'den bir'e doğru yol alan tekâmül yolcusuyum. Tek; tekâmül düzeyime göre potansiyel benliğimdir. Bütün; kinetik benliğimle kavradığım alan'dır. Evren parçasıdır. Benlik önceleri katı'dır. Sonraları su gibi yayılır alan'a, sıvıdır. Sonra da benlik, rüzgâr gibi eser alan'da, gaz'dır. Daha sonra da benlik parlaktır, ışıktır; ışıtır. Aydınlattığı alan'ı kavramıştır, yönetir. Işıyan, yöneten; bulunduğu tekâmül düzeyine oranla nefis maddesinin yokluğundan doğan ve aşkı da aşan radiant enerjidir benlik bu aşamada.

Katı olan benlik nefis'tir. Sıvı olan benlik vicdandır. Gaz olan benlik aşk'tır. Işıyan benlik, kavrayabildiği bütün'den gelen duyuların, düşüncülerin, davranışların uygulayıcısıdır. Katı olan benlik dardaracak kuyudadır. Daima kendisi iyidir, doğrudur, güzeldir. Nalınca keseri çibi kendisine yontar. Kendisinin bulunduğu kefe ağır basar daima terazisinde. Yine de mutsuzdur.

Sıvı olan benlik, terazisinin bir kefesine alan'ı öbür kefesine de kendisini koymuştur. Kefeler denkleşik oldukça mutlu, denge bozuldukça mutsuzdur. Sıvı olan benlik, vicdan haline dönüşmüş nefistir.

Gaz halindeki benlikte alan'ın kefesi ağır basar. Benlik, alan'a çevre'ye yayılmış ve birleşmiştir. Alan'ın sevinciyle sevinmekte; üzüntüsüyle üzülmemektedir. Tüm alan'ı, tüm çevre'yi benliğinde toplamıştır. Aşktır bu... Aşk, herhangi bir tekâmül düzeyinde nefis'in zıddıdır. Tekâmül düzeylerine göre nefis'ler, aşk'lar, vicdan'lar vardır. Nefisle aşkın arasındadır yeri vicdanın.

Radiant benlik, ışığı alan'ı ilâhî irade Kanunlarına uygun olarak yöneten benliktir. Radiant benlik, ışığı alan'ın sınırında yeni bir tekâmül düzeyine ulaşır.

Her tekâmül düzeyinde benlik; katılık, sıvılık, gazlık, radiantlık; yani nefis, vicdan, aşk, ısınma basamaklarını çıkarak sonsuz yoluna devam eder gider. Sonsuz yoluna devam edip giderken benlik, kozmosu sonsuza doğru; kendisini ise benlik sonsuza doğru ışıtır, yönetir.

Bir tekâmül düzeyinde radiant olan benlik; bir üst tekâmül düzeyine yükselince yeni ortamında katı kalır, nefsanîyettedir ilkin, öyle de olmalıdır. Yeni alanı, yeni çevreyi kavrayamamıştır henüz. Alan'ın kavranması nefis ve vicdan çatışmasıyla olur. Nefis ve vicdan çatışmasıyla bilgi elde edilir. Bilgi aşka, aşk bilgiye dönüşmelidir. Bilginin aşka dönüşü endüksiyonun; aşkın bilgiye dönüşü dedüksiyonun amacı olmalıdır. Bilginin aşka, aşkın bilgiye dönüşmesidir benliği yücelten.

Benliğin yücelişiyle Tanrı karşısında küçülüşü ters orantılıdır. Ne denli yücelirse benlik, o denli küçülür Tanrı karşısında. Böyle olmasaydı, ağızım kurusun; benlik yüceldikçe Tanrıya erişirdi. Ve de erişilen Tanrı, sınırlı olurdu artık. Sınırlı olan Tanrının hangi sınırsızlığın içinde bulunduğu sorulurdu da, işin içinden çıkılmazdı bir türlü.

Mukaddes Kitaplar Ve Şaşkın İnsan Mantığı

● Suat TAHSUĞ

Asırlardan beri. kurtuluş beklediğimiz, anlamadan dinlediğimiz, korkarak okuduğumuz, istesek de istemesek de hayatımızda bir yer işgal eden —öyle ya! inandırmıyorsak kendi inancımız dolayısıyla, inanmıyorsak, bizim karşımıza çıkan inanan insanların davranışları vasıtasıyla— inkâr edilmez bir yer işgal eden din müesseseleri karşısında, bu günkü mantığımız ve hissiyatımız ne durumdadır?

Bu mesleği, taraf tutarak incelemeye imkân yoktur. Ancak bir «vakıa» olarak ele alırsak, belki şimdiiye kadar aklımıza gelmeyen bazı fikirlere varabiliriz.

Niyetimiz asla, din sahiplerini, ya da dinsizleri eleştirmek değildir.

Ancak, topyekûn bütün insanlık, asırlardanberi büyük bir aldanma içindedir. Biz bu yazılarda ne demek istediğini anlamak üzere asla gayret göstermedik.

Mukaddes kitapları, en hare:alem yönünden ele alalım; Burada insanogullarına bazı emirler vardır: Öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, zina etmeyeceksin... denilmektedir.

Diğer taraftan, Allah kadiri mutlaktır: herşey elindedir. Böyle bir makam, kendi meydana getirdiği, yarattığı, insan denilen aciz mahlûka «Şunu, şunu... yapma.» diyor.

Bu ifade tarzından, önce, onun yapılabileceğinin, yasaklanan fiilin işlenebileceğinin önceden bilindiği hakikati ortaya çıkar.

Nitekim, dün de, bu gün de, insanlar bol bol öldürmekte, çalmakta, zina etmektedirler...

Bunun müeyyideleri, görünmeyen bir

«Öbür âlem» e atılmıştır. Bu âlcının ve buradaki ceza ve mükâfat keyfiyetinin incelenmesi yine insanlar tarafından çok, pek çok ihmale uğramıştır. Bütün insanlıkta müphem bir kıyamet yeniden d.r.liş, kurtuluş veya mahkûmiyet fikri mevcuttur.

Tahakkuk ettiğii görülmeyen bu «öbür-âlem», diriliş, kurtuluş veya mahv oluş pek çok ileri zamanlara atıldığından insanlar tarafından hiç düşünülmemekte veya, korkuyla meçhule yatırım yapan imanlı kişiler, gelecek bir şirketin hisse senetlerine hakim olmayı düşünmektedirler.

Hal böyle olunca, bu günün mantığı bu «öbür-hayat» ve bunun zaruri bir mesnedi olan bir «ruh» düşünccesine «yok böyle şey» diyebilmektedir.

İş, «ceza ve mükâfat»; «kâr ve zarar» noktaî nazarından alınınca böyle bir mantığın sahiplerine, yeni «yok» diyenlere verilecek cevap bulunamamaktadır.

Ama, bir an düşünelim: Acaba mukaddes kitaplar bize bambaşka bir şey mi söylemek istiyorlar?

Halbuki, herşeyden önce, yaşamakta olduğumuz şu hayatımız gözümüzün önündedir.

Eğer Tanrısal bir takım kanunlar varsa, ya da daha kolay anlamamız için, dünyada değişmez bir takım kanunlar varsa — ne hukuk ne de fizik, tabiat kanunlarından bahs ediyorum — başka kanunlardan farklı olarak bu kanunların hilâfına hareket, asla onu bozamamaktadır. «Tanrının sözünü dinlememek günahı» diye bir şey asla mevzuubahis değildir.

İsbatı : Adem'e Havvanın Cennet' en kovulması m' salinde açıkça görülür. Cez-

nette Ademc Tanrısı «Şu ağaçtan yemeyeceksin» der. İnsan da, ister şeytan - yılan veya kadın tarafından aldatılsın veya aldatılmasın, bu emir hilâfına bal gibi cımayı yer. Sonra ne olur? Adem bu korkunç günahından dolayı mahv mı olur? Yok mu edilir? Yo? Hiç de değil. Bu elmayı yemesi ile şu, şu, şu... neticelerin meydana geldiği ve bunlara katlanması gerektiği söylenir. Ve sonunda Adem Af olunur. Bunu herkes bilir.

Mukaddes kitapların alfabetesi Adem'in Cennetten kovulma hikâyesidir. Mukaddes kitaplara göre insanlık dramı, saf bir yaratık olan Adem'in, kararlarında kat'i ve beşerî adalet inancımıza aykırı bir Sahib, Rab tarafından mahkûm edilişi onun yaşaması gereken zorlu bir hayat ve affı ile başlar.

Bütün bu tablo, bir halden bir hale geçmek için zarurî olan kimyevî bir ameliyeye benzemektedir. Kimyevî ameliyeden de ötede bir şey: adeta alışmık. Nitekim orta çağda insanlar mahiyet değişimleri üzerinde durmuşlardı: kurgundan altın yapmak gibi. Nitekim insanda da, oğır böyle kıymetlenmeye doğru bir mahiyet değişimi yok ise, cereyan etmekte olan insanlık dramı, saçma, tesadüfî, keyfî ve gayesizdir. İnsan bir sürü olay yaşadktan sonra, yine başladığı noktaya dönerse, dünyada keyfî ve kaprisli, ne istediğini bilmez bir idarenin hüküm sürmekte olduğuna inanmak icab eder.

Hal böyle midir?

Böyle bir iddiada bulunmak kolaydır. Bir kısım insanlar da itiraf etsinler veya etmesinler, bu fikri kabul ettikleri için, ölçsüz yaşama hakkını kendilerinde bulmakta, ölüm, hastalık ve diğer felâketler karşısında sensüz bir ye'se kapılarak kurtuluşu beşer zekâsının maddî - teknik tekâmülüne bağlamaktadırlar. Son zamanlar da başlayan sun'î organ yapımı, kâp nak'î ameliyatları insanlığın bedenî bir ölümsüzlük halini — itiraf etmeseler de — düşünmeye başladıklarını gösterir.

Eğer biz insanın bir işi başladığı ve bitirdiği noktada, arada herhangi bir yerde kaydedilecek bir farka raslayabilirsek asır-

lardan beri üzerimize çöken uğursuz korku, manâsızlık ve çaresizlik, ümitsizlikten kurtulabiliriz: Bizler değişmekte yeni yeni oluşlara geçmekte, bir manada falanca adam olarak ölmekte, filanca adam olarak doğmaktayız:

Şimdi, bunu emirler muvacehesinde inceleyelim:

«Öldürmeyeceksin» deniliyor. Bu aslında, ne insanın öldürmesi ne de öldürmemesi gerektiği demektir. Ancak, öldürmekten öldürülmeğe kadar bütün ruh hallerinin insanlık tarafından yaşanması ve bunların fert şuurlarında incelenmesidir.

Artık, canı yandıkça uf! diyen çocuk psikolojisini biraz bırakalım. Dünyada pek âla canımızın yanması hem de cıpey yanması gerekmektedir. Ne zamana kadar? Bu hallerin yaşanmasının bizde uyandıracığı anlayış ve değişim halinin belirlmesine kadar. Yalnız öldürme mevzuunda değil; dünyada öğrenmemiz gereken her ne kânun varsa bunların insan tarafından nesiller boyunca yaşanması, eski nesillerin tecrübelerinden faydalanılarak ilerleyen zamanlarda eski hataları tekrarlamamak imkânı, yaşanan çeşitli hallerde, ruhi istirabı doğuran sebepler üzerinde düşünülerek bu hallerin sür'atlendirilmesi mevzuubahistir.

İncil'in en güzel tefsirlerinden biri olan «Suç ve Ceza» üzerinde düşünelim: Raskolnikov c'ınayet işler; sebepler üzerinde düşünür; istirap çeker. Ve menfatsız sevgisinin işğ'ıyla onu ısıtan Sonya'nın da yardımı ile «Öldürmemesi gerektiğini» anlar.

Bu anlayışa varan bir Raskolnikov, öldürme tecrübesinden ahlâkî bir korku yüzünden kaçan bir Raskolnikov'dan kat kat üstün, iyi, sağlam, güphesiz bir sevgi doludur insanlara karşı: Artık, yaşadığı için o olayları o ruh hallerini bütün dehşetiyle: **NEDEN DOLAYI ÖLDÜRMEMESİ GEREKTİĞİNİ** bilmektedir.

Aradaki fark: **BİLGİ**, bu çeşit bir bilgidir;

Ve Destayevski kitabını şu sözlerle bitirir: Ama bundan sonraki Raskolnikov'un hayatı başka bir insanın macerasıdır...

TEBLİG

(Sahife 23'den)

ni başarının çok altında dahi bir nisbete ulaşamıyor. Bu hususa ne buyuruyorsunuz?

P — Konuşmalarımız n başında da bildirdiğimiz gibi, liyakat teşekkül edince, imkânlar kullanılır. Liyakat teşekkül etmeyince imkânlar kullanılmaz, demiştik. Liyakat, zannedildiği gibi bir taltif, bir mertebeli âli, bir hususî muamelât değildir. Bu ancak, beşerî anlayış ve tatbikatta bellidir. Siz liyakati, daima nefsanîyctin yükseltilmesi veyahut o kanalla alâkalı olan maddî vesaitin ve garfların bir üst katına inkılâbî ile idrak edersiniz. Halbuki, liyakat ferdin samimiyeti nisbetinde kendine celbetmiş olduğu hayır ve yardım ve hayır ve yardımla müterafık olarak kendi nefsi üzerinde tesis etmiş olduğu kudrettir. İşte bu liyakatlı insandır. Ve bu insan, beşerî tatbikat içerisinde muktediri olduğu her hadîsati yaşayabilir, colbedebilir, tanzim edebilir veyahut ortadan kaldırmağa, en azından kendine müteveccih olan yolunu başka bir istikamete çevirmeğe muvaffak olabilir. Bu kadar.

A.Ö. — Evet efendim. Bir başka sual efendim, müsaade eder misiniz? Tanrı Muhayyesinde veya varlık şuurunda mekân tutma, şeklinde deyimler geçti, geçmiş celselerimizde. Bu mekân tutma keyfiyeti hakkında açıklayıcı bilgi rica ediyoruz?

P — Doğrusu, Kaadiri Mutlak Allahın muhayyesi, muhayyesinde mekân, mekânında varlığın teşekkülü hakkında ne bi-

zim sizlere verebilecek teferruatlı bir bilgimiz ne de sizlerin bunu anlayacak kapasiteniz var. Biz de şimdilik bunu böyle biliyoruz, böyle kabul ediyoruz. Şüphesiz anlayışımız sizlerin fevkindedir. Fakat, bunlar kelimelerle ifade edilecek kadar maddileşmiş, beşer idrakine hitap edebilecek kadar kaba imajlara dönüşmüş durumda bulunmuyor. Maamafih, yapabilirsek, izah etmeğe çalışalım. Kaadiri Mutlak olan Yaradanın mevcut olan varlık haline inkılâp ettirebilmesi tamamen Tanrılık bir faaliyetdir. Varlık, Tanrı muhayyesinde bir mekân zuhurundan sonra ortaya çıkmıştır. denmiştir. Buradaki mekân, varlığın bir form içerisinde yani müşekkel olarak özel bir yapıya inkılâp ettirilmesidir. Ruhun madde üzerindeki müessiriyetinin meydana gelebilmesi için bir tesiri haiz bulunması gerekir. Yaratılmış olanın; henüz varlık, Mutlak varlığın kendi bünyesi, kendi muhayyesi, kendi evreni içerisinde mevcut bulunurken bu tesiri haiz değildir. Bir bakıma yaradılış, yani mekân olmak, Kaadiri Allahın Kâinat olması demektir. Kaadiri Mutlak Allahın yaradılışı, mevcudiyeti, meydana getirışı ve her zerrede kendinin mevcut olması ve olmaması onun, ancak kâinat olmasıyla, her şey olmasıyla tam bir mekân teşkil etmesiyle mümkündür. Biz şimdilik bu kadar biliyoruz. Nitekim, sizin Mukaddes Kitaplarınızda bunu telmih eden bazı özel ayetler mevcuttur. Bu bahse devam edeceğiz.

Allahısma marladık

Gökler Yere Açılacak

(Sahife 25'den)

ve yetkin dünyaların uzaylı ağabeyleri aralarına karışacaklar. Kozmik zihne ulaşan her insan kozmik bir kişiliğe sahip olarak evriminin daha ileri aşamalarına geçmiş olacaktır. Dünyalılar şunu bilecekler ki yakında, tüm insanlar kardeşler. Ve yine şürececeklerki göklerde diğer dünyalılar böylece birleşmiş ve ortak bir anlayış içindeler. Güneş sistemindeki gözler bizim

üzerimizde. Artık devletlerin sansürlerinin engelliyemeyeceği uzaylılar ile ilişkiler başlamıştır. Dünyanın her yanında uçan dâreleriyle uzaylıların girişimleri yoğunlaştıkça uyanışın da hızı artıyor. Ve realite değişikliğinin verdiği açılarda daha çok ve etkili biçimde kavriyor dünyayı. Devrenin bitimi 2000 yılına kadar geçerli olacaktır. Kalkınmış ve kaldırmış kardeşleri tatlı uyularından güneşi görmek için hep birden.

Kendinizi Uygun Şekilde Seviniz

(Sayfa 33'den)

Geçen yirmi yılın büyük facialarından biri, Amerika'nın en yüksek muharrirlerinden biri olan F. Scott Fitzgerald'ın, benliği yanlış tefsir etme yüzünden kısmi intiharıdır. Kabiliyeti bu kadar âşikâr, yolu bu derecede açık olan bir adamın haya-

tında zenginlik ve neşeden başka bir şeyin ne işi vardı? Halbuki bu zat, mantıksız ve esassız bir çok korkulara ve benliğinden şüpheye düştüğünden, hayatının en verimli olması gereken yılları verimsiz, kurak ve kendinden nefretin verdiği sarsıntı içinde geçti.

**MODERN BANKACILIK
EN İYİ HİZMET**

V B

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI